

קונטרס

זהיו הכרובים –

פורשי כנפיים

למעלה סוככים בכנפיהם על הכפורת.

וכמה לקט מאמרים, מלוקטים מגיליון פנימי
"אז נדברו", דמבדרא בתוככי הישיבות
הקדושות בענייני ימי בין המיצרים ושמירת
העיניים והמסתעף

ניתן לקבל בדואר אלקטרוני:
A8447168@GMAIL.COM

ובנה ירושלים עיר הקודש... ו... ואז מה נזכה?? ונאכל מפריה ???

אני זוכה לברך ברכת על המחיה מידי יום ביומו לפחות פעם אחת... ולפעמים גם שלוש פעמים... והנה... שבוע שעבר פתאום שמעתי את עצמי אומר ב'על המחיה': רחם ה' אלוקינו על ישראל... ועל ירושלים עירך ועל ציון... והעלנו לתוכה ושמחנו בבניינה ונאכל מפריה!!!! לא נעים... אבל רק עכשיו שמתי לב שאני מתפלל לזכות לראות בבנין ירושלים... ו... ו... ואז מה יקרה... אז אני אזכה לאכול מפריה...?? מה?? מה זה?? מה העניין לאכול מפריה?? ו... וכי זה הנושא?? ו... וכי לכן אני רוצה שיבנה בית המקדש?? מה... בגלל שיש פירות טעימים מירושלים ואנחנו מאוד מתגעגעים אליהם... לכן אנחנו כבר מתפללים אלפיים שנה מתי נזכה כבר שיבנה בית המקדש... ואז נוכל לאכול מהפירות?? זה נראה לר??? חשבת על זה פעם... אז ניגשתי למישהו ושאלתי אותו... ו... ו... וכמובן הוא ענה לי: שאין הכוונה לפירות ממש... זה פירות רוחניים... זה משהו שקשור לתיירה... אגרויסע ישר כח... אבל לזה קוראים תשובה מתחמקת!!!! הכי קל להגיד כזו תשובה... מצד שני: ברור שהוא צודק... ברור שזה אמור להיות הכיוון פחות או יותר... אז מה זה?? מה פשר התפילה על הפירות האלו??

והאמת היא שלאורך כל הדרך רואים את הנימה הזו...

קח לדוגמא כמה פסוקים: לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותרועך, כי אם לפני ה' אלוקיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלוקיך, אתה ובנך ובתך, ושמחת לפני ה' אלוקיך בכל משלח ידך מה זה משלח ידך?? בכל העסקים שלך... במילים פשוטות מה כתוב כאן?? תהנה!!! עשית כסף?? יש לך אפשרויות?? יופי... תהנה מהחיים... תהנה מהם---- אבל לפני ה' אלוקיך...

הלאה... נעבור למעשר שני... שים לב למילים: ונתת הכסף בכל אשר תאוו נפשך בבקר ובצאן ביין ובשכר ובכל אשר תשאך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלוקיך ושמחת אתה וביתך... שמת לב כמה דגש יש פה להנאות העולם הזה?? בכככל אשר תאוו נפשך... מה שתרצה... תהנה מהחיים... בכככל אשר תשאך נפשך... הכל... בכיף... (עזוב כעת את הכלל ופרט וכלל שיש פה שממעת רשימה של דברים שהם לא מעין הפרט...) ושמחת!!! תשמח... תהנה... אתה וביתך... אז נכון שהכוונה היא לשמחה של מצוה... אבל יש פה מידי הרבה דגש על מאכלים... על בשר... על משאלות לב... ועל "תאווה נפשך" בקיצור: לא נעים לי... זה לא אני... זה התורה... זה פסוקים מפורשים... פשוט תסתכל בפסוקים ותראה שמוזכר פה יותר מפעם אחת את המושג הזה שאנחנו קוראים לו היום "תאוות העולם הזה"!!!!

מה הפשט בזה??? תבין: תמיד כששמעתי שיחות על בית המקדש... על ציון... על ירושלים... תמיד הסבירו לי את זה ברובד מאוד מרומם... שבירושלים היו זוכים לקירבה מיוחדת לה' יתברך... ומי שהיה מגיע לשם היה מגיע לביטול הבחירה ולא היה רוצה כלום... רק רוחניות... קרבת אלוקים לי טוב... והנה!!!! אני רק פותח את הפסוקים... אני רואה מנגינה אחרת לגמרי... מדובר שם כל הזמן... על אוכל... ולשמוח בכל הטוב... ואל תנסה להתחמק... אל תלך איתי סחור סחור... תכל'ס... מדובר שם על בשר ועל יין... ועל מה שנקרא אצלנו פינוקים...

משהו פה חסר ליי? משהו פה לא מתואם ליי??

תבין: אנחנו אמורים להתאבל על חורבן בית המקדש... ואם אנחנו מתאבלים על זה אלפיים שנה... זאת אומרת: מדובר במשהו גדול!!!! שמאוד מאוד חסר לנו... אז איך זה הולך יחד עם ה"נאכל מפריה ונשבע מטובה" שאני אומר כל יום בעל המחיה?? מה... על זה אנחנו מתאבלים?? זה מה שחסר לנו??

התופעה ששמה רחוב רבי

עקיבא!!!!

כן... זו ממש תופעה... זה נראה שהרחוב הזה עובד על בטריות... כל הזמן דרמה... אנשים הולכים וחוזרים... משהו שם סהרורי... אנשים מחפשים שם משהו... משהו מפריע להם... מישהו נושף להם בעורף... אז זהו!!! שהגיע הזמן לפתוח את העומק שעומד מאחורי התופעה ששמה רחוב רבי עקיבא... ותתפלא לשמוע שבעומק הדברים יש קשר בין רחוב רבי עקיבא ל---- לבית המקדש!!!! אה... חידה... ובכן: ישנה נקודה עמוקה מאוד בנפש שלנו שאנחנו מתקשים לזהות אותה... קשה לנו להגדיר אותה... אבל היא קיימת!! ומאוד דומיננטית ומכתיבה לנו חלק ניכר מאורח החיים... מהי???? אז ככה: כעת תקשיב מילים של קידוש לבנה... (ואח"כ אני אנסה איכשהו להסביר...) כל אחד מאיתנו!!!! ללא יוצא מן הכלל!!! מציב לעצמו איזה אירוע שיא מסוים!! או נקודת שיא מסוימת!! שסביב האירוע הזה הוא מסתובב כל הזמן... הבנת??? לא הבנת... כי לא הסברתי... אני אתחיל עם הדוגמא הפשוטה ביותר... בחור בישיבה גדולה... כבר משיעור ב' הוא מתחיל לתכנן את החתונה שלו... לא!! שלא תבין... הוא לא חושב על חיי הנישואין... ולא על אשה וילדים... ממש לא... זה רחוק ממנו... זה לא מעניין אותו... אבל מה כן מעניין אותו?? החתונה שלי!!!! כן... הערב הקצר הזה... (שמסתכם ב-4 שעות בארמונות חן או 3 שעות בארמונות פרידמן שהאולם נסגר ב-11.00 בערב...) אני כבר עכשיו תופס קששרים עם גדול בישראל פלוני... למה?? כי יש לי חלום שהוא יהיה מסדר קידושין שלי... תשמע... דווקא הייתי רוצה לצאת לחיזוק לישיבה פלונית כמו שחבר שלי יצא... אבל... אבל אני חושב שהוא עשה שטות חיוו... כי עכשיו אף אחד לא מכיר אותו... ו... ו... ומי ירקוד בחתונה שלו?? ו... ואחרון חביב: יושב בחור והעיניים שלו נוצצות... בחתונה שלי אני מתכנן שהתזמורת תהיה _____ אני כבר עכשיו מטפסף להורים שלי ומכין אותם לזה...

בקיצור: אין לך מושג כמה אנרגיות וכמה חשבונות ע"ג חשבונות בחור צעיר מסדר לעצמו... (וכמובן: יש לכל בחור את החיסול חשבונות האישי שלו והרשימה של אותם אלו שלא!!!! לא יוזמנו לחתונה שלו...) הכל סביב החתונה שלי החתונה שלי החתונה שלי!!!!

מה הפשט בזה?? מה ההיגיון בזה?? מה הקשר לעשות כ"כ הרבה חשביינית סביב ערב אחד בלבד... שככל הנראה... בדיוק בערב הזה אתה בכלל לא תהיה בעיניים ולא תראה את אף אחד בעיניים???

התשובה היא: לא!!! יש פה משהו הרבה הרבה יותר עמוק!!! העניין הוא ש... מי אני?? מה אני?? מה אני שווה?? כמה אני שווה?? איך אני אדע?? איך אני יכול להגדיר לעצמי מי אני?? בשביל זה!!!!!! בשביל זה יש לי נקודת שיא מסוימת שאני מציב לעצמי שביום הזה!!!! זה היום שבו אני אממש את עצמי!!! אני אופיע במלא הדרי!!!!

ו... ו... ואם מחכה לי כזה יום... אז כבר עכשיו... חמש שנים לפני כן... כבר שווה לי להשקיע... יש לי לאיפה להשקיע... יש לי על מה להשקיע... רק שתבין: בחור שהצליח לשכנע את עצמו שבחתונה שלי יהיה מזרח גדול... וישבו שם גדיילים... ויהיה זמר פלוני... ובאולם פלוני... זה כ"כ מרגיע אותו ומעניק לו כזה שקט נפשי עמוק... עד כדי כך!!!! שנקון לשבוע הקרוב... הוא מסוגל לשבת בירכתי בית המדרש בלי צורך למשוך תשומת לב וללא צורך להתבלט ולהראות נוכחות... ו... ולמה???? כי... כי חכו חכו... עכשיו אני אולי נראה לכם עוד אחד... אבל כשתגיעו לחתונה שלי...?? אה אה... שם תראו אותי בגדולתי... צאינה וראינה במלך...

הנה לך הדוגמא העדינה ביותר להגדרה שאמרתי מקודם: כל אחד מאיתנו מציב לעצמו איזה נקודת שיא... שבה אני אממש את עצמי... אמצה את עצמי... ואתגלה בשיא מיטבי... וסביב נקודת השיא הזו אני מסוגל להשקיע במשך כמה שנים טובות... עד כאן אצל בחורים צעירים... אבל אצל המבוגרים??? אוהו... זה הרבה יותר חד ובוטה...

ממילא אל תתפלא אם אתה מגיע לחתונה... ומרוב ההצטעצעות שיש שם אתה תשכח שיש פה חתן... כי יש פה באמת שני אירועים שונים... ויתכן שאתה באמת לא הוזמנת לחתונה אלא לאירוע!!! יש פה כמה עשרות אנשים שהוזמנו לחתונה... והם באמת מכרכרים סביב החתן והכלה... אבל חוץ מהם... כל מי שנמצא פה שייך לאירוע... לא לחתונה... (אני מציג את זה בצורה קצת צינית... בגלל שאחרי הכל יש פה אבסורד צורם... כי אם יש לך צורך לעשות אירוע ולממש את עצמך... מה הבן שלך אשם? למה אתה רוכב על הקמת הבית היהודי הטהור שלו? למה אתה עושק ממנו את היום כיפור היחיד שלו בחיים...??? זה... זה נקודה שאותה בהחלט צריך להוקיע... וחוץ מזה... ברור שלכל אחד יש את המימוש העצמי ברמה שלו... יש כאלו שזכו והמימוש העצמי שלהם מתבטא בהוצאת ספר תורני לכבוד החתונה... וחוץ מזה... שיש גם משהו כזה בעם היהודי ששמו "צניעות" שזה עוד נושא בפ"ע ואכמ"ל... זה כבר באמת משהו ששייך לכל אחד לפי רמתו וסוג מדרגתו) עכשיו... הדוגמא שהבאתי היא אמנם מוכרת... אבל היא קצת קיצונית... אבל לא צריך להגיע רחוק... יש כזו מוסכמה שכשמחתנים ילד... כל המשפחה צריכה לצאת לרחוב רבי עקיבא שלנו... וכולם קונים חליפות חדשות... עניבות... וביגוד מכף רגל ועד ראש... מה יש?? מה קרה?? למה ככככולם צריכים בגדים חדשים?? הרי רק הוא מתחתן?? נו... תענה אתה...??? התשובה היא שאנחנו המשפחה... המשפחה של החתן... אז ביום יום... במשך השנה... אף אחד לא מסתכל עלינו... אנחנו משפחה אנונימית... לא מוכרת... לא בולטת... אבל ברגע שיש חתונה...?? ואנחנו בעלי השמחה...??? זאת אומרת: באירוע הזה אנחנו על הבמה!!!!!! כולם מסתכלים רק עלינו... ו... ואנחנו הציר המרכזי... אז כעת זו ההזדמנות שלנו לבטא את עצמנו ולהופיע לפני הציבור במיטבנו!!!! היה או לא היה?? נכון או לא נכון?? והנה לך!!! זה תפקידו של רחוב רבי עקיבא בעולמו!!!! ברחוב רבי עקיבא מסתובבים אנשים שעומדים כעת לקראת איזה אירוע שיא מסוים בחייהם... ו... ו... והם מחפשים

אני אנקוט בדוגמא מוכרת... ו... ואולי טיפה קיצונית ומוגזמת: אני קבלן... יש לי בלע"ר משפחה גדולה ומסועפת... אני מוצלח... יש לי גם הרבה כסף... יש לי גם קשרים מסועפים... בארץ ובתפוצות... יש לנו גם ידידים מכל הג'אמה הפוליטית... ואני גם טיפוס לארג'... אני יודע לפנק... בקיצור: אל תשאל!!!!!! הכל טוב ויפה... אבל מה אעשה... ביום יום אתה לא תראה את זה!!! כי ביום יום אני נראה עוד אחד... סו"ס אני קבלן... והבגדים שלי מלוכלכים באתר בניה. הילדים בישיבות. ובסמינרים... ו... והחיים דוהרים... והבית איכשהו נמצא על תקן של שגרה... ו... ואין לי את האפשרות לבטא את מה שיש לי. אז בשביל זה!!! יש לי ילד כבר בגיל 20... ו... ותוך שנתים אני מקווה שאנחנו נחתן אותו... ואז!!!!!! חכה חכה... זו ההזדמנות שלי להתבטאות!!!! ולממש את עצמי... זו ההזדמנות שלי לעשות חתונה... אבל מממזה... להראות שאני לארג'... לבטא שאני ג'נטלמן... להראות איזה משפחה אנחנו... אוה אוה... (אגב: שלא תבין לא נכון... זה לא כ"כ קשור בהכרח לגאווה... זה קשור למיצוי עצמי...) זו ההזדמנות שלי להראות אחת ולתמיד לכל החבברה את הקשרים המסועפים שיש לי עם כל המי ומי... ואיזה פנקן אני... ואכן כבר כמה שנים כל המשפחה מחכה לאובייקט התורן שיואיל בטובו להתארס וב"ה הבן לא עשה בעיות והתארס בשעה טובה... וכמובן... אנחנו מאוד מתרגשים שהוא התארס... סו"ס אני אבא וזה הבן שלי... ואני מאוד שמח בשבילו... אבל!!! חוץ ממנו- חוץ מחתן וכלה!!! יש פה סוגיה אחרת לגמרי לגמרי!!! סוגיית המימוש העצמי!!!! סוף סוף יש לי הזדמנות לעשות אירוע!!!!!! סוף סוף יש לי הזדמנות לממש את יכולת האפשרויות שלי... זאת אומרת: אם אתה בריסקער' למדן ואתה מגיע לכזו חתונה... צריך לעשות פה צווי (-שני) דינים!! יש פה חתן וכלה ושמחת חתן וכלה!!! זה דין אחד!!!! ויש פה עוד דין!!! דין אחר לגמרי!!! דין באירוע!!!!

באשמתנו... כי... כי הצורך הנפשי הזה הוא צורך!!! זו תכונה בלתי נפרדת מהנפש שלנו... אבל!!!!!! דא עקא... שהתכונה הזו מתואמת רק למצב האידיאלי שבית המקדש היה קיים... אז!!! כשביהמ"ק היה קיים... אז היה אפשרות לגייס את התכונה הזו לעבודת ה'... ואדרבה לקדש את התכונה הזו... להשתמש איתה לדבקות הכי גדולה בעבודת ה'...

בזמן שביהמ"ק היה קיים המושג של שמחה!!!! של אירוע!!!! היה סביב חתן אחד ויחיד: שמחה בה'!!!!!! אדם שהיה רוצה להתבטאות... אדם שהיה רוצה לממש את עצמו... לפנק... לפתוח שולחן... ולהתחיל לצלות בשרים ולשפוך יין... מה היה עושה??? ביום אחד בהיר הוא היה שולח הזמנות למאות אנשים... והיה כתוב בהזמנה את הנוסח שכ"כ כ"כ מוכר לנו: נעלה את ירושלים על ראש שמחתי. מתכבד אני להזמין ידידי היקר להשתתף בשמחתי ולעלות יחד איתי לירושלים עיה"ק לשמח בה' אלוקי על כל הטובות אשר גמלני... ובפרט לקראת הבאת הביכורים וזביחת עשרה כבשים שלמים בבית המקדש ביום שלישי בשעה 11.00 בבוקר... נא אשר את השתתפותך... ככה!!! בדיוק ככה זה היה נראה! בזמן שבית המקדש היה קיים אדם לא היה צריך לנמק מה הסיבה למסיבה... אני פשוט עושה זבח משפחה!!!! מקריבים קרבן ושמחים... על מה ולמה?? שמחה בה'!!! לא צריך הסברים לשמחה בה'... עצם זה שיש לנו אבא שבשמים שמפנק אותנו... ומשפיע לנו רוב טובה ופשוט רוצה לראות אותנו מתפנקים אצלו... זה השמחה הכי גדולה... לא נותר לנו אלא לעלות לירושלים ולהתפנק אצלו... (בדיוק אבל בדיוק כמו הטלפון המוכר והאהוב שהזוג הטרי מקבל מההורים הזמנה... בואו אלינו שבת... בשביל מה? כדי לפנק אתכם... למה?? ככה... אבא ואמא... אוהבים... מה יש פה להבין...) מתי צריך הסברים?? הסברים צריך היום... עושה לי ערב שירה וכולם רוקדים... סביב מי אתם רוקדים?? מה משמח אתכם כ"כ?? מה זה... בית המרזח של מושקה עם איוון וסטפן?? אבל אז!!!! מה פירוש... עולים לבית

בגדים... ומחפשים ומחפשים... (עכ"פ מזוית ראייה של צפוני שנסע כבר עשרות פעמים לב"ב וכבר הילך שם הלך חזור שעות רבות וטובות... אי"ה רק בשמחות...)

ואחרון חביב... נסיים בדוגמא האחרונה איפה פוגשת אותנו התכונה הזו... לקראת הנופש החלומי בחופש הגדול!!!!!! אנשים מוכנים לעבוד קשה... לקחת שעות עבודה נוספות... לקרוע את עצמם... במשך שבועות ואפילו חודשים... הכל כדי שנוכל לצאת לשבוע החלומי בנופש המדהים בפסגות הרי ה... "לא יודע..." מה הפשט בזה?? מה... השבוע של הנופש המדהים הזה כ"כ שווה וכ"כ מרפה ומרפאה... שכדאי לסבול בשביל זה כמה וכמה שבועות לפני כן?? התשובה היא פשוטה:

לא הבנת!!!!!! הרעיון פה זה לא השבוע החלומי של הנופש בעצמו... ההשקעה פה זה לא על השבוע הזה של הנופש... הנקודה היא הרבה יותר עמוקה: החופש הגדול זה יום הדין הגדול והנורא לכל בעלי המותרות... שבימים האלו יחרץ גורלנו מי אנחנו!!! עד כמה אנחנו מתקדמים בחיים... ובאיזה רמת חיים אנחנו אוחזים... והיה: אם הצלחנו להרשות לעצמנו לנסוע לנופש החלומי אי שם... בפסגת האושר... אז יופי!!!! יצאנו זכאים בדין... אנחנו מרגישים שוים... אנחנו אוחזים בקצב... כעת אפשר לחזור ארצה ולהתחיל שנה... זו הנקודה!!!!

אז כמובן שהתיאור הזה מעורר גועל. אבל עזוב... עזוב את המושגים הקלוקליים האלו... תתמקד בתכונה הנפשית שעומדת מאחורי זה!!!! שבזה כולנו שוים... כל אחד מאיתנו במקום שלו... וברמה שלו... מגדיר לעצמו יעד שיא מסוים... ששם אני מבטא את עצמי... זה הרמה שלי!!!!!!

היום!!!!!! התכונה הזו ועבודת ה'... לא... לא הולכים ביחד... שים לב: כל הדוגמאות שהבאתי לך... הם דוגמאות ש... שאני מרגיש צורך ליטול ידיים אחרי שכתבתי אותם... מסתמא גם אתה... אז זהו!!!!!! שזה לא כ"כ

שיהיה בטעם... הסתירה הפנימית הזו נובעת נטו מהמצב הלא אידיאלי שלנו בגלות!!!! שכל היופי והחן והטעם... את הכל לקח הרע... ורק האמת נשארה ביהדות... אבל במצב מתוקן!!!! כשבית המקדש היה קיים... רחוב רבי עקיבא היה כולו מגוייס להתענג על ה'... אנשים היו מסתובבים ומחפשים בגדים יפים... בשביל מה?? יש לי עוד שבוע זבח משפחה בירושלים... אני מחפש חליפה יפה ויוקרתית... בשביל מי?? בשביל שאבא שבשמים יראה אותי לבוש יפה וירוה נחת מזה שאני נהנה... (ממילא הביגוד גם היה בטעם של הקב"ה... לפי המידה ולפי הגיזרה שהוא היה רוצה לראות אותנו... סוף סוף אותו אנחנו רוצים פה להרשים וד"ל...) הלאה... עוברים לחנות האחים חדד... אני רוצה כלי כסף יפה... בשביל מה?? (במילים אחרות: את מי אתה מחפש בדיוק להרשים??) תשמע... הנחת רוח הכי גדולה של אבא שבשמים זה לראות אותי- אני הבן שלו- נהנה בכל רגע מהשפע שהוא העניק לי... לכן אני רוצה להופיע לפניו עם כלי יפה... שיהיה לי יפה בעיניים... ו... וכש-לי יהיה יפה בעיניים אבא שבשמים ישמח בזה מאוד... הוא יהנה מכל רגע לראות אותי נהנה...

אני רוצה טיפה לחדד את הנקודה... אני רוצה שתבין: כשהייתי בחור... ההורים שלי פינקו אותי וקנו לי בחורף מעיל יקר ויפה... אבל אני הייתי מזוכיסט וכמעט ולא לבשתי את המעיל... זכותי... אם אני בוחר לסבול... מישו יכול להכריח אותי אחרת...?? אבל!! כשהייתי מגיע הבייתה הייתי כן לובש את המעיל... וכשהורים שלי היו רואים איך אני לבוש ונהנה ממה שהם קנו... זה היה עושה להם טוב בלב... משהו פה לא מובן?? זה הטבע הכי נורמלי של הורים להנות מזה שהילד שלהם נהנה!!!

האם המשפט הזה מסובך?? ממש לא!!! אין הורה שלא מבין את המשפט הזה... אם אתה בחור תשאל את אמא שלך והיא תאמת את זה... הלאה... אחרי שהגעתי אמא שלי הכינה

המקדש ושמחים בה'!!!!!! כל בן אדם שהיה לו נכסים והיה לו אפשרויות לשמוח בכל הטוב... הוא פשוט היה עולה לירושלים ביום בהיר עם כל החברים ושמחים... שמחים במה?? בה'!!!! מקריבים שלמים... אוכלים מעשר שני... ושמחים!!!!!! ונאכל מפריה ונשבע מטובה... (אל דאגה... השמחה כמובן הייתה נראית בהתאם... כי היא הייתה בצלו של הקב"ה... זה כבר תסמוך על הקב"ה שהישרה את האוירה של שמחה של מצווה ולא של הוללות וקלות ראש) אתה מוזמן לעקוב... תקרא קצת פסוקים... ותשים לב שזה היה המהלך לאורך כל הדרך... בא... תשמח בכל הטוב... תהנה מטובו יתברך... ואכן כמעט בכל תפילה אנחנו מתפללים על השמחה הזו שתחזור אלינו... מה יש?? למה השמחה הזו כ"כ חשובה לנו??

ההסבר הוא כך: הקב"ה שתל אותנו בעולם של תענוגות!!!! בעולם שיש בו הרבה הנאות והכל בעוצמה... בשביל מה?? בשביל מה הקב"ה ברא יופי... טעם... חן... עוצמה... עונג... בשביל מה כל זה?? אז היום!!!!!! היום אנחנו נאלצים לחיות במהלך כזה שכל ההנאות שיש בעולם נועדו בשביל שאני אסתכל על זה מרחוק... שיצאו לי העיניים... ו... ואז אני אדע ש-לי אסור... זו צורת הגישה שאנחנו נאלצים לחיות בה באלפיים שנה האחרונות... אבל באותה מידה אנחנו גם צריכים לזכור כל הזמן ש... שזה לא המצב הטבעי!!!!!! זה לא האמת האידיאלית!!!! אנחנו צריכים תמיד לזכור שהמצב האידיאלי הוא שיש קשר רצוף ומתואם בין ההנאות של העולם הזה ל... למי שברא אותם!!!! לשיא הרוחניות והקדושה!!! לקשר הזה קוראים בשם ש ל מ י ס ! ! ! ! קרבן שלמים נקרא שלמים בגלל שהוא היה עושה שלום- בין אכילת גבוה לאכילת הדיוט... שלום בין רחוב רבי עקיבא לכולל חזון איש... אנחנו צריכים לדעת שהסתירה הפנימית הזו שאנחנו מתמודדים איתה כל הזמן... שמצד אחד אני עובד ה'... ולפי"ז אני אמור לפרוש מכל מה ששייך לעולם הזה... ומצד שני... אני כן מסתובב ברחוב ר"ע ורוצה להשקיע... שיהיה יפה...

ומכאן ואילך המנגינה השתנתה במאה שמונים מעלות... ומכאן ואילך אנחנו חיים כל הזמן במצב של סתירה!!!! רחוב רבי עקיבא נהפך למקום שבו אני מחפש להנות מעצמי... רוצה להראות את עצמי... להוכיח את עצמי... להוכיח לך כמה אני ואני... מה שפעם היה מגויס כל כולו למקום המתוק ביותר של הבן שעומד מול אבא שבשמים ומופיע לפניו בשיא מיטבו ואומר מילה אחת: תודה!!!!!! אז היום... המקום הזה נהפך להיות המקום שבו אני מחפש להבליט את עצמי... ואני... ותראה מי אני ומה אני... מאוד מאוד חשוב לדעת את זה!!!! כן... כיום אנחנו נגד מותרות... נגד הנאות... מחפשים כל הזמן להתרחק מהנאות העולם הזה... אבל זה לא המצב האידיאלי שלנו!!!!!! אין לך מושג כמה בעיות חינוכיות אפשר למנוע אם רק נצליח להעביר את המסר הזה לנוער שלנו... אנא ה'... ועד!!! עד שיבנה בית המקדש... אז מקום ההתבטאות שעדיין נותר לנו הלא הוא שבת קודש!!! הוא היום והוא האירוע שבו נותר ליהודי להשקיע את כל הלב הנשמה הפינוק... ו... והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך ואכמ"ל...

לי ארוחת צהרים... אבל לא סתם... היה חשוב לה מאוד שיהיה לי טעים!!!!!! וכש-לי היה טעים לה היה נחת!!!! אתה מבין מה הקשר?? כש-לי טעים לאמא שלי יש נחת... יש משהו שלא מבין על מה אני מדבר??? אותו דבר בדיוק!!!!!! כשעם ישראל היו במצב האידיאלי... בזמן שבית המקדש היה קיים... אבא שבשמים היה משפיע עלינו כל טוב... ובדיוק כמו כל אבא בדורנו שנהנה לתת ולהעניק... והכיף הכי גדול שלו זה לראות שהבנים שלו פשוט נהנים ממה שהוא העניק להם... בדיוק!!!!!! אבל בדיוק אותו דבר: הנחת רוח הכי גדולה שהייתה לאבא שבשמים... לראות את בנו אהובו מגיע לירושלים ופשוט נהנה... נהנה מטובו... היה מאוד חשוב לאבא שבשמים לראות אותנו אוכלים ו... ו... וזה טעים לנו... יש ציווי מיוחד "למשחה!!" לתבל את הקרבנות... לאכול אותם בגישמאק... לא כמו אפיקומן. כי... כי אבא מעוניין לראות שהבנים שלו נהנים מהפינוק שהוא פינק אותם... מה??? היום!!!!!! מפני חטאינו גלינו מארצנו... ואת כל הטוב והטעם והעונג לקח הצד הרע...

אני רוצה לחפש... אבל אני לא יודע את מה...

בפרשת ראה התורה מצוה אותנו לבנות את בית המקדש "לשכנו תדרשו ובאת שמה..." דורשים חז"ל בספרי: על פי נביא!! כלומר: הגילוי וההכרזה איפה מקום המקדש... צריכה להגיע ע"פ נביא... שואל הספרי: יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? ת"ל: "לשכנו תדרשו" דרוש ומצא ואח"כ יאמר לך הנביא... כתוב כאן: שאנחנו צריכים לחפש!!!! ואחרי שאנחנו נעשה את שלנו ונמצא את החיפוש... אז... אז יגיע הנביא ויגלה לנו... הנה... זה כאן...

יש לי קושיה עצומה: אני לא מבין: מה פירוש לחפש?? את מה בדיוק לחפש?? הרי בשביל לחפש... צריך לדעת לכה"פ מה לחפש... כשמישהו נעדר וכולם מחפשים אותו... לפחות נותנים לנו איזה תמונה... או איזה קצה חוט איפה הוא אמור להימצא ואז יוצאים לחיפושים... אבל כאן... תחפשו!!!! תחפשו את בית המקדש!! מה... מי... איפה... אתה יודע מה... אני מסכים... אני יוצא לחפש... נו... מה??? מה הנתונים שצריך לחפש... הבנת את השאלה שלי??? שאלה פשוטה מאוד!!!!!!

שמישהו יבא וייתיישב לידי ויציל אותי מהתחושה הזו (אגב: אני במקרה מדבר על תחושות אמיתיות... רק שתדע ותקח בחשבון שיש גם כאלו אנשים...) ו... ובנתיים הזמן עשה את שלו... וכבר התרגלתי לשבת לבד... התרגלתי לשים את הנרתיק של התפילין כאן ואת הטישו כאן... והכי הכי: התרגלתי לעלבון הצורב הזה שאף אחד לא רוצה לשבת לידי... והנה!!!!!! ביום בהיר אחד מישהו פתאום הגיע והוא רוצה!!!!!! רוצה לשבת בדיוק לידי... רוצה לשבת דווקא פה!! דווקא לידי!!!!!! תנחש איך הגבתי??? אוהו... אורו עיני... בא ברוך ה'... מיד פיניתי בשמחה את הנרתיק של התפילין... בא... תשב... אה... מה ההבדל בין שני המקרים?? הרי בשני המקרים התרגלתי למשהו מסוים?? בשני המקרים השבלונה שלי נהייתה ששתי המקומות שלידי פנויים... אז למה במקרה הראשון מאוד התעצבנתי שמישהו חודר לי לתוך השבלונה... ואילו במקרה השני... אדרבה... שמחתי מאוד שמישהו חודר לי לתוך השבלונה... מה ההבדל???

ההבדל הוא פשוט מאוד:

במקרה הראשון היה לי טוב עם זה שאני לבד!!! אז השבלונה שלי מסתדרת לבד!!! לכו כולכם... תנו לי לחיות... אבל במקרה השני... שלא היה לי טוב עם זה... אז נכון... יש לי שבלונה... אבל מה קרה פתאום? הרי התרגלתי כבר לשבת לבד?? איך פתאום אני מצליח תוך רגע לשנות הרגלים? מה ההבדל בין המקרה הראשון למקרה השני... הרי בשניהם התרגלתי במשך חצי שנה לשבת לבד?? אז איך במקרה השני... כ"כ מהר קל לי לשנות את מה שהתרגלתי? מה התשובה? כן!!! מתי קשה לי לשנות הרגלים??? כשהרגל נהפך להיות חלק מהשבלונה שלי!!!!!! כשאני מתרגל לשבת לבד וטוב לי עם זה... זה נהפך לחלק מהשבלונה... ואם תגיע לשבת לידי זה יפריע לי... אבל!!! ברגע שמפריע לי שלא יושבים לידי... כל זמן שזה מפריע לי... זה לעולם לא יוכל להיפך להיות חלק מהשבלונה שלי!!!!!! כי לא טוב עם זה...

ישנה תכונה מאוד מוכרת בנפש שלנו!!! תכונה שאין אדם מבוגר שלא מכיר אותה מקרוב...

תכונה ששמה "שבלונה"!!!!

כל אדם טיפה מבוגר... שכבר מצא את עצמו פחות או יותר... בשלב מסוים הוא שירטט לעצמו איזשהו מערכת של סדר יום מסוים!! איזה שבלונה מסוימת שבתוכה הוא חי!!! ואנחנו מאוד מאוד לא אוהבים שמשבשים לנו את השבלונה הזו. אני אתן לך דוגמא מאוד מזערית וקלאסית: בחצי שנה האחרונה אני יושב בבית הכנסת ונוצר מין מצב ששני הכסאות שלידי פנויים... גם מצד ימין וגם מצד שמאל... והאמת היא שאני מרוצה מזה... יש לי מרווח נשימה... על הכסא מצד ימין אני מניח את הנרתיק של התפילין ואת הטישו. ומצד שמאל אני מניח את הספרים שאני רוצה... הכי טוב בעולם. והנה!!! אחרי חצי שנה שכבר התרגלתי... שכאן המקום שלי... וכאן התפילין נמצאים... וכאן הטישו נמצא... יום אחד הגיע מישהו והחליט להתיישב בדיוק לידי... תנחש מה הייתה התחושה שלי באותו רגע?? אאאוף... מה... מה אתה נצמד אלי עכשיו על הבוקר?? מה אתה נדבק אלי... לך... לך מפה... תחפש לעצמך מקום אחר... כמובן!!!!!! כמובן שהכל בלב... תכל'ס אין לי זכות להגיד לו מילה... אבל ככה הרגשתי... ולמה? כי... כי היות וככה התרגלתי!!! אז זה נהיה חלק מהשבלונה שלי!!! שאני מניח את הנרתיק של התפילין כאן!! ואני עומד כאן!! והטישו כאן!! וממילא כשמגיע אותו אחד ופתאום חודר לתוך השבלונה המרובעת שלי... זה מעצבן אותי... אני לא אוהב את זה... לא... לא... אין אדם מבוגר שלא מבין על מה אני מדבר!!!!!! אבל!!!!!! תתאר לעצמך שהסיפור היה בדיוק הפוך... אל תשאל... אני ממש נעלב... כבר חצי שנה אני יושב בבית הכנסת ואף אחד לא רוצה לשבת לידי... אני מרגיש בן אדם דחוי... לא יודע... מה כ"כ שלילי ביי? מה יש... למה אף אחד לא רוצה לשבת לידי... וככה אני מרגיש כבר חודש... חודשיים... אני מחכה בכליון עיניים

זה הפשט לשכנו תדרשו!!!
אומרת התורה: תחפש את בית המקדש..
מה פירוש לחפש את בית המקדש?? הכוונה היא:

להכניס את החסר של בית המקדש לחלק מהשבלונה שלי!!! תבין: כבר אלפיים שנה בית המקדש איננו... המשמעות היא: שכבר במשך אלפיים שנה אנחנו חיים את החיים שלנו בלי בית המקדש!!! השאלה היא: איך!!! איך אנחנו באמת חיים בלי בית המקדש??

אז בינינו... הרי אני ואתה התרגלנו לחיות ולהסתדר גם בלי בית המקדש.. נכון?? אז במילים אחרות:

בנינו את השבלונה של החיים שלנו ללא בית המקדש!!!! נו... מה המשמעות?? המשמעות היא: שכשבית המקדש פתאום יום אחד יבנה... מה אני ארגיש?? אני... אני ארגיש כמו שהרגשתי כשאותו אחד פתאום התיישב לידי... כמו שאז הרגשתי אאוף... הוא חודר לי לתוך השבלונה... אז לא נעים להגיד בקול... אבל מבחינה מסוימת ככה אנחנו עלולים להרגיש כשיבנה בית המקדש... אנחנו נרגיש מין נטל מסוים... מין משהו זר שחודר לנו לתוך החיים וצריך להכיל אותו... פתאום יש הוצאות חדשות שצריך לבלוע אותם... נסיעות חדשות... אז זהו!!!! בשביל שזה לא יראה ככה... בשביל זה התורה מצווה אותנו: לשכנו תדרשו!!!! תדרשו את בית המקדש... תחפשו אותו...

מה פירוש לחפש?

במה זה מגיע לידי ביטוי שאני מחפש אותו?

התשובה היא: מה שחסר מחפשים!!! מה שאין מחפשים!!!

תכניסו את החלל הזה לתוך השבלונה של החיים!!! תכניסו את החסר הזה של בית המקדש לחלק בלתי נפרד מהשבלונה של החיים... כדי... שכשיום אחד בית המקדש יבנה... אתם תקבלו אותו בזרועות פתוחות ולא תהיו עסוקים בעצמכם... בלהצטופף בשביל להכיל את האורח החדש

אדרבה... אני כל הזמן מחפש מישהו שיסכים לשבת לידי... אם כבר יש פה הרגל... אז התרגלתי לחכות ולחפש שמישהו יבא ויתיישב לידי... אז אם יש פה שבלונה... אז השבלונה פה היא עצם התקווה... נו... מתי כבר מישהו יבא ויתיישב לידי ויציל אותי מהחרפה הזו?? ממילא לעולם לא התרגלתי לזה!!! אדרבה התרגלתי לחכות מתי כבר מישהו יבא להתיישב לידי... ו... וברגע שהוא הגיע... מיד הלב שלי התרחב... בא... בכיף... אני מוכן ומעוניין להצטמצם... רק תבא...

עד כאן ברור????

משיח!!! משיח זה משהו שיום אחד יגיע... ו... וכשהוא יגיע כולנו מבינים שהוא יתפוס איזשהו מקום... מאוד ברור לנו שהוא יכנס לנו איכשהו בתוך החיים... וזו הסיבה שיש הרבה שבסתר לבם לא רוצים שהמשיח יגיע... ולמה?? כי... כי יש לי שבלונה!!! יש לי את הסדר יום שלי!! את החיים המתוכננים שלי!! ו... ופתאום המשיח יגיע ו... ו... ואיכשהו הוא אמור לחדור לי לתוך השבלונה... ו... ואת זה אני לא אוהב!!!! תחשוב... שהמשיח יגיע... ופתאום יהיה מאוד צפוף בבית הכנסת... יהיו כל מיני אנשים חדשים... יסתובבו לי יותר מידי הרבה חרדים בין הרגלים... לא!!! לא!!! זה מפחיד אותי... ת... ת... תן לי לחיות...

תצחק!! אבל זו הנקודה! אל תזעזע לי את השבלונה!

אז זהו!!! רצון ה' שנחכה למשיח!!! נחפש את המשיח!!!!

מה פירוש נחפש את המשיח??? שנכניס לתוך השבלונה שלנו את תחושת החסר שבהעדרותו!!!! כן... נכון... התרגלתי שאין משיח... אבל זה לא שהתרגלתי להסתדר בלי המשיח!!! אלא התרגלתי לחוש את תחושת החלל והחסר בהתמהמהות המשיח. ולחכות כל הזמן מתי החלל הזה יתמלא! וממילא ברגע שהמשיח יגיע לא אצטרך לפנות מקום בשבלונה שלי... אדרבה... אני כבר עומד מוכן ומזומן לזה... (עין ערך המשל שהבאתי...)

מודיע... רבותי!!!! כל העיר הזו... כל השטח הזה פתאום שייך לכל השבטים.. שהרי העיר שבה יבנה בית המקדש לא מתחלקת לשבטים... אה... איך אותו שבט יגיב??? האם הוא ישמח ש... שהנה... הקב"ה בחר בנו להיות השכנים שלו... או... או שהתגובה תהיה אאוף... לא רוצים... למה דווקא אצלנו... הבטחנו אותו כבר לרשת הגנים... או לביהכנ"ס של קהילת... הנה לך דוגמא קלאסית של "שבלונה"!!!!!! הנה לך דוגמא קלאסית מה יכול לקרות אם לא יהיה "לשכנו תדרשו..." אם לא נחפש ונדרוש ונשתוקק לבית המקדש... ו... ופתאום הוא יופיע ויצטרך מקום... אז... אז כל אחד יתחמק באדיבות... לא... לא אצלי... אין לי מקום פנוי להשראת השכינה... ואם ככה!!!!!! אם זו תהיה הקבלת פנים לאבינו שבשמים תשכח שבית המקדש יבנה... אז תשכח מבית המקדש!!! הקב"ה לא בכל מחיר מגיע לשכון בבית המקדש... בית המקדש זה לא תורה... תורה זה בכל מחיר... "בחימה שפוכה אמלך עליכם..." אבל בית המקדש... אם לא רוצים... לא צריך... קמתי אני לפתוח לדודי ודודי חמק עבר... אם אנחנו לא נראה נכונות ורצון שהוא ישרה בינינו... הוא לא יבא לשכון בכח...

נו... אז מה עושים??? מה עושים שחלילה לא תהיה קבלת פנים קפואה מצידם של עם ישראל???

בשביל זה כשעם ישראל הגיעו לארץ ישראל... הדבר הראשון שהם עשו: הפרישו את דושנה של יריחו!!! מה פירוש? דושנה של יריחו זה היה המקום הכי הכי משובח בארץ ישראל... שכככולם היו רוצים אותו... לא היה שבט שלא איחל לעצמו... הלוואי ויפול בגורלי דושנה של יריחו...

אבל לא!!!! אף אחד לא קיבל את זה!!! הניחו את דושנה של יריחו בצד!!!! ולמה?? דושנה של יריחו מחכה... למי?? היא מחכה לאותו יום שהנביא יבא ויגיד בדיוק איזה שטח צריך להקצות לבית המקדש... ומאיזה שבט זה צריך להגיע... וברגע שאותו שבט יצטרך

את הקטע הבא ניתן לדלג... כעת אני רק לחדד את הנושא ופשוט להוסיף כמה נתונים שאנחנו לא כ"כ יודעים אותם... הרי כך: לא סתם!!! לא סתם התורה מצווה דווקא על בית המקדש "לשכנו תדרשו..." – תחפשו!!! יש פה רקע מסוים... יש בבית המקדש סיבה מיוחדת שאנחנו לא נדרוש אותו... והיא: הרי גזרה חכמתו העליונה שבית עולמים לא יבנה מיד כשמתיישבים בארץ... (למה... זה כבר עוד נושא...) ממילא התכנית הייתה שעם ישראל יחלקו את הארץ... יתיישבו בה... כל משפחה תקבל את האחוז שלה... והחלקה והתת חלקה שלה... וככה במשך קרוב לארבע מאות שנה עם ישראל כבר יתמקמו עמוק עמוק בתוך ארץ ישראל... ואז!!!!!! ביום בהיר אחד... ללא הודעה מוקדמת יגיע נביא ויצביע על מקום מסוים!!!! איפה? לא ברור... באחד שבטי... איזה שבט?? גם לא ברור... באיזה אזור?? אין מידע!!!! במקום אשר יבחר ה'!!! באן שהוא... איפה שהקב"ה יבחר... זו חידה סתומה... כעת אף אחד בעולם לא יודע היכן זה יהיה... מה שברור לכולם שיום אחד זה יקרה!!! יום אחד יגיע הנביא... והוא פשוט יצביע ללא הודעה מוקדמת על שטח מסוים... ו... ואבאלע... לך תדע... אולי הוא יצביע על הבית שלי... אני בנתי פה וילה... התמקמתי פה... ופתאום ביום בהיר אחד הנביא יסמן את הבית שלי ויגידו לי קישטא... כאן צריך לבנות את בית המקדש... אה... מפחיד!!!! לא??? תאר לעצמך... יש לך שדה אחוזה... ירשת אותה מאלטער אלטער זיידע שלך... וכל המשפחה המורחבת מתמקמת כאן... ועסקים כרגיל... כאן נולדתי... כאן נולדו אבותי... כאן יולדו ילדי... וביום בהיר אחד מגיע אליך הנביא ואומר לך: אדוני... כאן ביהמ"ק צריך להיבנות... אה... איך תגיב??? אאאוף... למה... לא רוצה... זה... זה שלי!!!! נכון??? תאר לעצמך... שבט שיש לו את הנחלה שלו... את ההקצאות שלו... את השטח הטריטורי שלו שהוא צריך אותו לרשימה ארוכה של בקשות... ופתאום הנביא

החלל הזה שהוא מקום שמור לבית המקדש... שנשאיר מקום ריק במחזור של שלושת הרגלים... שכשיבנה בית המקדש נוכל לכתוב שם בקצרה מה צריך לעשות עכשיו... עדכני ליום שאחרי שיבנה ביהמ"ק... בשביל זה יש כל מיני דברים שאנחנו עושים זכר למקדש!!! כדי להשאיר את החלל הזה... שלא נתרגל לחיות בלעדיו... כמה דוגמאות קטנות: תאר לעצמך שביו"כ במוסף... לא היינו עוסקים בעבודת כה"ג... היינו רק מתוודים... ותשובה... ונתנה תוקף... וזהו!!! והנה!!!!!! בית המקדש יום אחד יבנה... ופתאום העבויידה משתנה... פתאום יש כה"ג... עבויידה... שעיר משתלח... איך היינו מרגישים ביום כיפור הראשון?? זה... זה פאסט נישט... זה לא איום כיפור דיג'... עד היום ידעתי שיו"כ זה בישיבה... אשמנו בגדנו... אבל לעמוד בעזרה ולהשתתף עם הכ"ג בעבויידה...?? מה זה... מה זה הדבר הזה?? מאיפה הבאתם את מעמד ההדלקת נרות חנוכה הזה? לכן!!! כבר עכשיו אנחנו עוסקים מידי שנה במוסף בעבודת כה"ג... כבר עכשיו זה חלק מלוח הזמנים של הבית כנסת ביו"כ... כדי שכשיבנהמ"ק יבנה... לא נצטרך לשבור את הראש איפה לדחוף את זה... ויש עוד כל מיני דוגמאות דומות... אם זה המנהג לסובב את הבימה ולומר הושענא הושענא... או תקנת חז"ל ליטול לולב כל שבעה... זכר למקדש!!! מה פירוש זכר למקדש?? אם במשך אלפיים שנה אנחנו לא נעשה זכר לזה שבביהמ"ק נטלו לולב כל החג וסובבו את המזבח בלולים... אז כשיבנהמ"ק יבנה אנחנו נצטרך לנשום נשימה עמוקה... ולהתרגל למצוות ה"חדשות" האלו... אז זהו!!! בשביל שלא נעמוד כמו תיירים כשיבנהמ"ק יבנה... לכן כבר עכשיו אנחנו לכה"פ משאירים עושים איזה תזכורת... כדי שזה לא יהיה חדש לנו לגמרי... היום עושים שמחת בית השואבה זכר למקדש... אה מה הקשר בין המפגש החברתי הזה להליגער שמחת בית השואבה?? שאלה טובה... אבל לכה"פ יצרנו חלל!!! חלל שקוראים לו שמחת בית השואבה... היום זה מגיע לידי ביטוי בכמה סיבובים... וכשיבנה ביהמ"ק נמלא את המעגלים האלו ברוח הקודש... אבל לכה"פ אנחנו יודעים על מה מדובר... לפחות כשיבנהמ"ק יבנה לא נפתח שתי עיניים מתעגלות... אה... שמחה... שואבה... מים... לשכנו

לוותר על שטח ששייך לו ולהקצות אותו לצורך בית המקדש. הוא יקבל במקומו!!! את דושנה של יריחו... כך שאל דאגה... אין מה לחשוש שיום אחד יגיע הנביא ויעקור אנשים מבתיים וישאיר אותם ללא קורת גג... כי מי שיאלץ לוותר על מקומו לצורך בית המקדש... יקבל כנגד את הנחלה המשובחת ביותר בארץ ישראל... את דושנה של יריחו... כן!!! היות והתורה מצווה אותנו "לשכנו תדרשו" תדרשו... תחפשו... תרצו ותחפצו בבית המקדש... אבל מצד שני התורה יודעת שיש פה קונפליקט שהיות וכל אחד חושש שהוא הולך לאבד את הקורת גג שלו... וזה יכול לגרום לנו שלא לחפש את לבית המקדש... בשביל זה אנחנו מתחכמים ומפרישים את דושנה של יריחו כדי לאפשר לנו לקיים: "לשכנו תדרשו..." עד כאן התוספת... ונחזור לעניינינו...

כולנו מכירים את הגמ': כל המתאכל על ירושלים זוכה ורואה בכנינה... וכל שלא מתאכל על ירושלים אינו זוכה ורואה בכנינה...

אתה יודע מה הפשט הפשוט בזה??? ככה: מי שירושלים הייתה חסרה לו... מי שהרגיש תחושה של חלל בחסרון ירושלים... אז כשירושלים תבנה הוא ירגיש... הנה... החסר התמלא... עד היום לא היה לי את ירושלים... והנה... הנה אלוקינו זה קיוינו לו... אבל מי שלא מתאבל על ירושלים... במילים אחרות: הוא התרגל להסתדר בלי ירושלים... אם ככה... מי שהתרגל להסתדר בלי ירושלים אז כשירושלים תבנה... במקום לשמוח בבנינה... הוא יהיה עסוק בלהכיל אותה... הוא יהיה עסוק בלהכיל אותה... הוא יהיה עסוק בלהכיל אותה... העמוקה ולהתרגל לכל מיני מחויבויות חדשות... מי שירושלים לא הייתה חסרה לו!!! אז כשהיא תבנה... לא נעים... אבל היא תהיה בשבילו נטל!!! יארוך לו הרבה זמן עד שהוא יצליח להכניס את ירושלים לתוך השבלונה שלו... בשביל זה התורה מצווה אותנו: לשכנו תדרשו!!! תדרשו את ירושלים!! תחפשו את ירושלים!!!! מה פירוש לחפש??? לחפש פירוש... תפנו כבר עכשיו מקום בשבלונה של החיים שלכם!!! שכבר עכשיו... גם כשיבנהמ"ק איננו... שיהיה את

יבנה... הוא לא יצטרך להקים מישו מהמקום הקבוע שלו... הוא לא יצטרך להזיז תאריכים... ודו"ק.

תדרשו!!! צריך לחפש את בית המקדש!!! איך מחפשים??? משאירים כל מיני חללים!!! חלל בדמות תשעת הימים... חלל בדמות כל מיני מצוות שהם זכר למקדש... כדי שכשביהמ"ק

האם המשיח יהיה כריזמטי??

רגלים מגוי אחד וסיכם איתו שאם עד תאריך מסוים המים לא חוזרים לבורות... אני משלם לך 12 ככרי כסף... והנה!! הגיע היום האחרון ועדיין לא ירדו גשמים... בוקר... צהרים... אחרי צהרים... ואין טיפת גשם!!!!!! ו... והנה... אוטוטו שקיעה... ועוד כמה דקות התאריך עובר ולפי התקנון נקדימון מתחייב בסכום האגדי!!! אותו גוי כבר הוציא שמפניות והיה שמח וטוב לב... הנה... הגיע הלילה... ואז!!!! התחיל לרדת מבול של גשם זלעפות... ו... ובבת אחת התמלאו כל הבורות... אותו גוי לא ויתר!!!!!! הוא טען לנקדימון בתוקף: הגשם הזה ירד כבר אחרי תאריך... וממילא מגיע לי כל הסכום... מה עשה נקדימון?? נכנס לבית המקדש והתפלל שהקב"ה "יארגן" את השמש דחוף... והנה... כאילו התפזרו עננים וכאילו הופיעה השמש... וכאילו עדיין לא הגיע הלילה... עד כאן הסיפור המוכר!!!! אני כעת רוצה להתעכב עם התגובה של אותו גוי כשהוא ראה את השמש פתאום מבצבצת לאחר שהגיע כבר הלילה... תשמע טוב טוב מה הגיב הגוי: אילו לא נקדרה זומה היה לי פתזון פה שאוציא מוכר מעותי! אתה שומע את התגובה של הגוי?? הגוי קלט מצוין את הטריק שקרה פה... הוא קלט שאליבא דאמת כבר עבר התאריך וכבר הגיע הלילה... הגוי קלט מצוין שהיה פה נס לכל דבר והחמה רק נקדרה וחזרה לאותו נקדימון!!!!!! והגוי פונה לנקדימון ואומר: תדע לך!! שבינינו... אליבא דאמת אתה כן חייב לי!! רק מה אני אעשה שאבא שלך בשמים מזיז לך את השמש...

אתה קולט את המשפט של אותו גוי??

אחת ההבטחות שהנביא ישעיה מבטיח שיהיה כשיגיע המשיח... הלא היא: הן עבדי אתמך בו, בוזירי רצתה נפשי... לא יצלעך ולא ישא ולא ישמיע בוזון קולו, קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבה לאמת יוציא משפט... עד ישיב בארץ משפט ולתורתו איים ייזכו אומר הנביא ישעיה... היום!!! בשביל לאכוף את הצדק והמשפט אתה צריך להשתמש בכח הזרוע... אתה צריך לצעוק לפעמים... אתה צריך להפעיל כח שכנוע... צריך להפעיל מערכת הסברה... אבל כשהמשיח יגיע... הוא לא ישתמש עם כל כלי ההסברה האלו... הוא לא יצטרך להגביה את קולו על אף אחד!! הוא לא יצטרך לדפוק על הסטנדר בשביל לשכנע מישו בצדקת דבריו!!!! הכל יהיה מובן מאליו!!! הוא ידבר בנחת ויגיד את דבריו והוא פשוט יפקח לנו את העיניים... וממילא הכל יהיה ברור... הדברים שלו יהיו מספיק משכנעים בלי צורך בכריזמטיות ובמוזיקת רקע שתאמת את דבריו... כי לא יהיה מה להוסיף!! הכל יהיה ברור ומונח על השולחן!!! והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד!! איך באמת זה יכול להיות??? איך יכול להיות שיופיע פתאום אדם וינסה שינויים מהפכניים ואף אחד אפילו לא ינסה להתנגד?

איך?? איך כזה דבר יכול לקרות???

אז ההסבר בזה הוא מאוד פשוט:

אני אתן לך דוגמא: הסיפור המפורסם עם נקדימון בן גוריון ששכר 12 בורות מים לעולי

(אגב: ההרגש הזה בעיקר!!!! בעיקר צריך לתפוס אותו בייחסים שבינינו לקב"ה... הרבה פעמים אנחנו מרגישים מין תחושה... מה... כ"כ הרבה דברים אני צריך להקריב בשביל הקב"ה... אבל... אבל זה שלי...?? אני קניתי את זה בכסף מלא?? כן!!! זה שלך... אבל אם קצת תתבונן על משקל מה שנכתב כאן... אתה תקלוט עד כמה זה מגוחך... ודו"ק... הוי הוי כמה שהדברים האלו פשוטים... אבל ככל שזה פשוט ככה אנחנו רחוקים מלחיות אותם)

כל המערכת פתאום השתבשה!!! עד הרגע
אני הייתי הבעל הבית הבלעדי על בורות
המים... ללא שום עוררין... אבל ברגע שהבן

השולטת בלי שום ניסיון להתנגדות!!! רק מה?? רק שבגלל שכמו ש-לנו יש נשק מתקדם ככה גם לאחרים יש... לכן! לכן יש פה מקום למלחמה... יש מקום להאבקות... אז זהו!!! ששלמה המלך... הוא היה החכם מכל אדם!! והחכמה שלו הייתה בלי שום פרופורציות לאף אחד שעמד מולו... הכלים שעמדו לרשותו היו בלי שום קצה השוואה למי שעמד מולו... כך שהחזית הוכרעה מראש... הוא לא היה צריך להפעיל כח בשביל להוכיח למישהו שהוא חזק... כל המערכת הייתה כפופה אליו באופן אוטומטי...

זה הפשט "וישב שלמה על כסא ה'"!! שלמה המלך היה מושל בכיפה לא כח שלטון עריץ שהוא שלט על כולם!! אלא בזכות שהוא ישב על כסא ה'!!! הבורא יתברך פשוט שיתף אותו בסוד העניינים ומסר ללב שלו את חכמת איתני הטבע... ממילא היו לו את המפתחות של הבוס!!!! אין אפשרות להתווכח עם כזה דבר...

זה בדיוק מה שהולך להיות עם מלך המשיח!!! המשיח לא הולך לשכנע מישהו בצדקת דרכו... הוא פשוט נעמד ואומר: ענווים הגיע זמן גאולתכם ואם אין אתם מאמינים ראו!!!! ראו באורי שזרח... הוא יביא אור כזה בהיר לעולם שהכל יתקפל תחתיו ממילא... הוא לא יצטרך לשכנע ולאכוף בכח הזרוע... הכל יהיה מובן מאליו... כשמתארים לנו את המשיח... מתארים אותו מצד אחד עני ורוכב על חמור... מצד שני מתארים אותו כאיש מאוד חזק... שינהל מלחמות... מה שנקרא מלך!!! מלך אמיתי!!! מלך שלטוני שיושב עם כתר ואוי ואבוי למי שימרוד בו... אז זהו שלא!!!!

הוא פשוט יקבל את הזכות להראות לנו את האמת בעיניים! אנחנו נראה שה' אחד ושמו אחד!!!! אנחנו נחיה את זה... וממילא הכל יהיה מובן... שום גוי לא יצטרך להיכנע אלינו... הוא פשוט יגיע מעצמו... אנחנו לא ננהל משא ומתן עם הערביים למי שייך הר

אותו סיפור עם שלמה המלך!!! שים לב: שלמה המלך בכל ימי חייו לא נלחם אפילו מלחמה אחת!!! עליו נאמר: "יורד מים עד יום ובזוהר עד אפסי ארץ לפניו יכרעו ציים ואויביו עפר ילוצכו..." טוב... זה שהוא היה מושל בכיפה... נו... אני מבין... להבדיל אלף הבדלות... גם נבוכדנצאר היה מושל בכיפה... אבל!!!! נבוכדנצאר שפך המון המון דם בשביל להיות מושל בכיפה... ואילו שלמה המלך לא הרג אף בן אדם!!! הוא לא נלחם עם אף אחד!! אף אחד אפילו לא ניסה להתמרד מולו... איך זה יכול להיות?

התשובה היא פשוטה מאוד: מאותה סיבה:

מתי שייך לנהל מלחמה? כשעומדים לפניך שני כוחות שווים... פחות או יותר... לי יש צבא ולך יש צבא... לשנינו יש פחות או יותר אותו סוג של נשק... אז בא נעשה ככוחות... בא נבדוק מי יותר חזק... אבל אצל שלמה המלך החזית בכלל לא התחילה!! כל החזית הייתה מוכרעת מראש!!!

תבין: יש לך עסק עם אדם שיש לו תקשורת עם שדים!!! יש לו מידע מודיעיני מעופות ונשרים... יש לו שב"כ מבעלי חיים ומנמלים שיש לו חכמה להבין את המידע שהם אוגרים... יש לך עסק עם אדם שיודע ורק הוא יודע לעשות מטוסים ורכבות וטכנולוגיות מתוחכמות ביותר... בו בזמן שאין לאף אחד עדיין שמץ של מושג מה זה בכלל!!! נו... אפשר בכלל להילחם מול כזה אדם?? יש על מה לנהל חזית???

אני רוצה שתבין: מתי צריך לעשות איומים??

כשלמדינת ישראל יש טילים ולעזה גם יש טילים... לישראל יש פצצה גרעינית ולאירן יש גרעין... כאן צריך להפעיל כח ולהרתיע... אבל תאר לעצמך שכל העולם היה נשאר פרמיטיבי. והיה להם רק חיצים ובלסטרות פילים וחמורים... ואילו לישראל היה מטוסים וטנקים וטילי נ"ט ופצצה גרעינית... נו... היה פה מלחמה בכלל?? מישהו היה צריך להכריז שישראל היא המדינה ששולטת על כל העולם?? ישראל לא הייתה אפילו צריכה להילחם על העובדה הזו!!!! היא הייתה

עליהם... ובמקביל יתגלו כל מיני אנשים שאנחנו חשבנו שהם מי יודע מה... ופתאום יתברר ש... שנו... עליונים למטה ותחתונים למעלה... מישהו הסביר לי שזו הסיבה שכשאלוהי הנביא מתגלה הוא תמיד מופיע עם תחפושת!! הוא תמיד מופיע כמו איזה הלך עני... ומסכן... ולמה?? כי אליהו הנביא יתגלה הרי יחד עם המשיח... וכשהם יופיעו קח בחשבון שיהיו עוד כל מיני אברכים כאלו כבדים כאלו... שהיום אתה בקושי מסתכל לכיוון שלהם... וכשהם מבקשים ממך טובה אתה בקושי מתייחס אליהם... ואז פתאום יתברר שהם שרים מאוד נחשבים בהנהגת השמים... וכל מילה שהם מוציאים מהפה מתקבלת באותה שניה בשמים... אז זהו!!! שאלוהי הנביא מחכה להתגלות הזו!! להפתעה מהסוג הזה!! ולכן כבר עכשיו... כשהוא כבר מופיע למישהו... הוא מופיע בסוג ההפתעה הזו... בדי להחדיר לנו ולהכניס לנו לראש... הההלו... כמו שאלוהי הנביא מתגלה כמו עוד אחד... ככה יש עוד הרבה כאלו שהם "עוד אחד" שברבות הימים יתברר לך שהם גדולים ונחשבים בשמים עד מאוד... אליהו הנביא רוצה להכין אותנו: כשאתה מדבר עם יהודי פשוט... תדבר איתו בכבוד... לך תדע... אולי הוא אליהו הנביא... ו... וגם אחרי שהתברר שהוא גר ברחוב ממול ואם ככה הוא בודאי לא אליהו הנביא... זה עדיין לא אומר שהוא לא נחשב מאוד!!! כי לעתיד לבא הולכים להתגלות כל מיני יהודים פשוטים שהם חשובים מאוד... לא נותר לנו אלא לישא עיניים מאמינות ומצפות ולומר: אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח... ואע"פ שיתמהמה עם כל זה אחכה לו... ועד אז!!! בא נתארגן... בא נהיה אמיתיים... בא נעשה חשבון הנפש נוקב... האם אנחנו ראויים לאמת הפשוטה והצנועה שהמשיח הולך להביא לעולם... אלול בא!!!!

הבית... אנחנו אפילו לא ננצח אותם... יהיה ברור מאלינו למי זה שייך... לא נצטרך להניף שום דגל בהר הבית... ולא תשמע שום תרועת נצחון... כי... זה יהיה כמו שמש שפתאום מופיעה בזריחה ומאירה את החושך ומגלה את המציאות כמות שהיא... מישהו פה צריך לנצח??? הנה העובדות הנה המציאות וזהו...

אני אתן לך דוגמא אקטואלית: אם היום יש חילוקי דעות בין הבתי החולים לבין משרד הבריאות והממשלה... נו... מה כבר יכולה הממשלה לעשות?? להפעיל שרירים... לקצץ פה... לאיים משם... ו... ובא נראה מי יותר חזק... אבל ברגע שהמשיח יגיע ומשרד הבריאות יהיה בידיים שלו... נו... איך המשיח יעבוד??? איך הוא יצליח לאכוף את דעתו??? הוא יתווכח עם מישהו...?? הוא יפעיל שרירים...?? לא!!! הוא ישב שם בחדרו הקט... ובקולו העדין והרך הוא פשוט יפתח את פיו ויאמר: כה אמר ה'... הרפואה למחלה הנוראה היא כך וכך... הרפואה לסכרת היא כך וכך... תוך חודש חודשיים כל הבתי חולים נסגרים על מנעול וברית מחוסר עניין של הציבור כולו!!!!!! מה קרה??? איך המשיח עשה את זה??? מה... הוא הרים איזה נאום כריזמטי ששכנע את כולם ללכת לרפואה אלטרנטיבית?? הוא אולי הפעיל את כח הקומנדו שלו?? לא!!! שום דבר!!!!!! הוא פשוט יגיד כמה מילים שיפקיעו את כל המערכת... הוא לא ילחם... הוא פשוט יבטל את המושג מלחמה... הקב"ה יתן לו את המפתחות... ויגלה לו איך פותרים את הבעיות מהשורש... וכשפותרים את הבעיות מהשורש לא צריך לדבר בקול רם... הכל נעשה מאלינו...

זה מה שמאוד מפחיד בביאת המשיח... ש... שהמציאות הולכת להתגלות כמות שהיא... אין פרשנויות... ואין הצטדקויות... מה שאתה זה מה שאתה!!!! פתאום יתגלו כל מיני יהודים פשוטים שאף אחד מאיתנו לא הסתכל עליהם ולא "ספר" אותם ויתגלה שהם נחשבים בשמים והעולם כולו נשען

יהא מונח עד שיבא אליהו...???

משפחה שאלביא דאמת פסולה... הקב"ה חותר חתירה ומקבל אותם... והוא מבטיח ש"ישב מצרף וטיהר את בני ישראל" וההיסטוריה שלהם לא תזכר... גם לא!!! גם לא ע"י אליהו הנביא!!! אז זהו... תשכח מזה... את הסודות האלו אליהו הנביא לא הולך לגלות לנו... נו... אז מה כן??? בכל זאת איזה דברים מיוחדים הוא כן הולך לעשות??? סוף סוף זה אליהו הנביא... סוף סוף כולנו חיכינו לו כ"כ הרבה שנים... אמרו שהוא הולך להפתיע... נו... אז מה הוא בכ"ז יעשה???

אומר רבי יהושע: אז זהו שלא!!!!!!

צר לי לאכזב אותך... אליהו הנביא לא הולך לעשות שום דבר מיוחד שאני ואתה לא יכולים לעשות... הוא הולך לתקן את כל העוולות שאני ואתה עמדנו מולם וידענו על קיומם ובידינו לתקן אותם... ו... ו... והזנחנו... טייחנו... התעלמנו... וכשאלהו הנביא יגיע הוא יצטרך לתקן במקומנו את כל המחדלים שלנו!!!!!! אל תתכונן למשהו יוצא דופן... הוא הולך להתעסק עם עוולות מאוד מוכרים לנו... את כל בדקי הבית שאנחנו היינו אמורים לתקן ולא הזזנו את עצמנו... הוא יאלץ לעשות... כי... כי מי יעשה... אין ברירה... מישוהו הרי צריך לעשות את זה... ו... ואם אנחנו לא מוכנים לעשות את זה... אז צריך לחפש מתנדב... ואם עד כה לא נמצאו מתנדבים... אליהו הנביא יצטרך לגלות תושיה ולהגיע משמים לסיים את כל המחדלים שלנו... זה הכל...

תסלח לי... זה מזכיר לי סיפור על זוג שכל היום היו רבים... כל היום מריבות... וכמובן... איפה נמצאת הישועה?? אצל היועץ שלום בית!!!! הוא אבינו... הוא רועינו... הוא הקוסם שמצליח לפתור את כל הבעיות... אצלו נמצא מטה הקסמים שכל בעיה שרק מגיע אליו

כולנו מאוד מחכים למשיח... לאליהו הנביא ש... מחכים להם... שיבואו כבר... שיעשו... מה?? מה הם יעשו?? שיעשו את מה שאנחנו לא יודעים לעשות!!!! אצלנו אליהו הנביא ומשיח זה אנשים כאלו שהולכים להפתיע... כולנו נעמוד על קצות האצבעות ונחזה בפלאים שהם הולכים לחולל... הם הולכים לעשות כל מיני דברים מסתוריים כאלו... תיקו- תשבתי יתרץ קושיות ובעיות... כל הקושיות המסתוריות... כל הספקות העמוקות בסתרי תורה ובסוד הצמצום... כל ערימת המסמכים הזו מחכה לאליהו הנביא... וכשהוא יבא הוא יגלה לנו את האוצר שמתחת הגשר...

אז זהו שלא!!!!!! למרבה האבסורד לא!!!!!!

משנה מפורשת: אמר רבי יהושע מקובל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבן ורבן מרבן הלכה למשה מסיני שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרוב ללל לרחק המקורבין בזרוע ולקרוב המרוחקין בזרוע משפחת בית כריפה היתה בעבר הירדן ורחקה בן ליון בזרוע ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ליון בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרוב אתה קולט מה הההנקודה שרבי יהושע בא לומר???

אתה שם לב לעוקץ של הדברים??? הרי כך: רבי יהושע טוען כך: כולנו בטוחים שאליהו הנביא יגלה לנו מה שאנחנו לא יודעים... לדוגמא: עם השנים נטשטשו היוחסין ואנחנו כבר לא יודעים איזו משפחה כשרה ואיזה משפחה חלילה פסולה... וכולנו מחכים לאליהו הנביא שיבא ויגלה לנו את הסוד הגדול... אז זהו שלא!!!!!! דווקא את הסודות האלו אליהו הנביא לא יגלה... כי... כי קיי"ל שמשפחה שנטמעה נטמעה... זה בסדר... גם

לעשות את זה בלעד? בשביל מה חכיתם
לי?? מה... גם את הדברים הפשוטים האלו
אתם צריך את העזרה שלי?

זה מה שאומר רבי יהושע... מקובלני שאלהיו
הנביא יגיע לא לטמא ולטהר... לא!!! הוא לא
הולך לגלות לנו סודות מיוחדים... הוא לא
הולך להנחית עלינו איזה פצצה שאחת
המשפחות הירושלמיות השרשיות היא
משפחה של פסולי חיתון... לא... הוא גם לא
הולך לגלות לך שעד היום חללת שבת...
לא!!! תנוח דעתך... אל תפחד מכל מיני
הפתעות מסוג שכזה... אז מה כן??? אלא
לרחק המקורבין בזרוע!!! אליהו הנביא הולך
לטפל בחוסר צדק שנעשה בינינו... שאני
ואתה יודעים טוב מאוד שזה לא בסדר... ואף
אחד לא צריך לגלות לנו שיש פה עוולה... (גם
אני פה בגיליון זה לא צריך לחפש דוגמאות מתחת
הריצפה... למה להכניס אותך למחדלים שלי...
ולנסות לטשטש את הפרטים... בשביל מה... הרי
לכל אחד יש את הלב יודע מרת נפשו שלו...) רק
מה?? עזוב... ככה זה... ככה כולם עושים... אל
תזעזע לי את המערכת... ובזה!!! בזה אליהו
הנביא הולך לטפל! את זה הוא הולך
לשרש!!! המשנה אומרת לנו שכל מציאה
שאנחנו לא יודעים למי היא שייכת יהא מונח
עד שיבא אליהו... הבעיה היא שיש עוד הרבה
דברים שאנחנו יודעים מצוין מה צריך
לעשות איתם ואיפה המקום שלהם... וגם
אותם אנחנו מזניחים ומעדיפים להשאיר
בצד שיהיה מונח עד שיבא אליהו... והתיקים
האלו מחכים שאלהיו הנביא יבא ויגיד לנו:
ל-מה חכיתם??? למה לא יכולתם לעשות
את זה בכוחות עצמכם??

אז זהו!!! אין טעם לשלב ידיים ולחכות
לאלהיו הנביא שיבא לטפל במחדלים שלנו...
מה שאנחנו יכולים לעשות חובתנו לעשות!
ועיקר העבודה בידינו!!!!!! בידינו היום!!!
יש הרבה חומר... הרבה עבודה... יש לכל אחד
מאיתנו בדקי בית שצריך לעשות... ואנחנו
יודעים בדיוק מה צריך לעשות... ואנחנו
משום מה דוחים אותם... למי?? למי אנחנו

תוך כמה רגעים היא נפתרת... והנה!!! ערב
אחד... מריבה קולנית התפרצה ביניהם...
המריבה כמו תמיד התחילה מהנושא הכי
פשוט שיש... מי יוריד את הפח... אני... את...
את... אני... וזה הגיע לטונים גבוהים... ו...
וההלו... כבוד הרב... תבא דחוף!!! מצב
קשה... בא... עוד שניה הבית מתפקע... רק
אתה יכול לעזור... אף אחד אחר!!! רק
אתה!!! רק אתה!!! נו... נאנח היועץ שלום
בית... אם רק אני יכול... אז קיי"ל "מצוה
שאינה יכולה להיעשות ע"י אחרים וכו'..."
הוא מגיע לבית... ותוך חמש דקות הוא קולט
שכל ה"אסון" מתחיל ונגמר בויכוח מי יוריד
את הפח!!!!!! אמר היועץ: ככה?? אם כל
הויכוח הוא מי יוריד את הפח... אתה או היא...
אם ככה יש לי פשרה מאוד פשוטה... אני!!!
אני אוריד את הפח... לא אתה ולא היא... אני
אוריד את הפח... קם היועץ ממקומו... נטל
בידו את שקית האשפה ויצא מהבית ללא
אומר ודברים... והשאיר את שתי התינוקות
המגודלים עם פה פעור והעיקר... שלפני
שהוא יצא הוא אמר להם: אל תשכחו לשים
שקית חדשה בפח... תחשוב איזה הרגשה יש
באותם רגעים לזוג וליועץ כאחד... לפני רגע
כולנו היינו בטוחים רק אתה!!! רק אתה יכול
לעזור לנו... אתה המושיע... ו... ומה התברר??
כן... בטח רק אני!!! רק אני יכול לתפוס את
פח האשפה ולהוריד אותו... בשביל מה
קראתם לי?? מה... גם פח אשפה אתם לא
יכולים להוריד לבד... גם פח אשפה אני צריך
לבא ולהוריד במקומכם?? תסכול מוכר של
יועצי שלום בית...

מפחיד לומר אבל מבחינה מסוימת זה מה
שאלהיו הנביא יעשה... הוא יגיע לפה ולא
יעשה מה שאנחנו לא יכולים לעשות... הוא
בסך הכל יעשה סדר וניקיון... הוא יעשה
דברים הכי פשוטים! הוא יצטרך לפנות כל
מיני "פחים" שאנחנו טיטאנו מתחת לשולחן
ולא רצינו לפנות אותם... הוא יעמיד אותנו
אחד מול השני ויכריח אותנו להבין אחד את
השני... וכששנינו נבין אחד את השני... הוא
ישאל אותנו: תגידו לי בכנות... לא יכולתם

החלטות ולבצע שינויים תיכף ומיד... הדור החייב הזה יצטרך להחליט האם הוא מעוניין לקבל על עצמו עול תורה ומצוות או... או שלא... אצל המשיח זה לא יגמר בסנקציות העדינות של אי קבלת הילדים במוסדות החינוך... אצל המשיח זה יגיע עד ארבע מיתות בית דין... מה שנכון נכון!!! שיהיה ברור!!! זה לא יראה אחרת!!! אז זהו!!! שכל עצרת שאנחנו עושים על פגעי הטכנולוגיה... וכל חיזוק שאנחנו מתחזקים בצניעות... וכל כבדת דרך נוספת שאנחנו עושים ביראת שמים ובדקדוק ההלכה ובזהירות מחוסר ישרות בדיני ממונות... אנחנו מקרבים את הגאולה תרתי משמע... אנחנו גם מעוררים זכויות וגורמים שהקב"ה יחיש עוד יותר את הגאולה... אבל במקביל אנחנו גם מקצרים למשיח את העבודה הרבה שבלאו הכי הולכת להיות לו... בא נציב לעצמנו יעד: לכל הפחות שאנחנו נהיה מסודרים!!! לכל הפחות שאנחנו לא נעסיק את המשיח להחזיר אותנו למוטב... שלפחות אנחנו נעמוד מוכנים לקבל את פניו במיטבנו...

יתן ה' ויערה עלינו רוח טהרה ממרום... ונכשיר את עצמנו ונכשיר למשיח את הדרך... נכין לפניו את השטיח הלבן!!! לא אדום! אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו... נשוב אליו יתברך... ולא יוותר לאליהו הנביא ולמשיח אלא לבשר אותנו בשורות טובות ישועות ונחמות במהרה בימינו אמן.

דוחים אותם?? לאליהו הנביא? למשיח?? שהם יאלצו להעיר לבני הבית שלנו את מה שאנחנו מתביישים להעיר להם?? אין זמן... משיח קרוב מתמיד... והוא יפתיע!!! הוא אמר מראש שהוא הולך להפתיע!!! אז אין זמן... מה שנעשה עשוי... אם אנחנו נעשה את שלנו ונקצר להם את העבודה... אנחנו בהחלט נקרב את הגאולה... אגב: לקרב את הגאולה זה לא בהכרח שאנחנו מקצרים את ההמתנה למשיח... יתכן שהכוונה היא שאנחנו מקצרים למשיח את העבודה! שזה גם נקרא בהחלט לקרב את הגאולה... כי עד שאליהו הנביא והמשיח לא יגמרו לטפל במחדלים שלנו ולזרוק את הפחים שאנו טאטאנו מתחת השולחן... אזי הגאולה לא תוכל לצאת לדרך...

שיהיה ברור: גם אחרי שקיי"ל שקיימת אופציה שהמשיח יגיע לדור שכולו חייב אין הכוונה שהמשיח הולך לחלק ברכות מחללי שבת... והולך להופיע מול עשרות אנשים שיעמדו מולו ויסריטו אותו עם הטאבלט שלהם... לא!!! לא מותק!!! תשכח מזה... נגמר העידן של הליטופים... נגמר העידן הזה של "מדינת" ישראל... שיש לך עסק עם אתחלתא דגאולה שכרוכה בד בבד חילולי שבת ואוכלי בשר החזיר השקץ החזיר והעכבר... זהו!!! הסיפור הזה נגמר... אמנם המשיח מוכן להגיע לדור שכולו חייב... אבל הדור הזה יצטרך לקבל

מאמר זה מוקדש לשבט הלוי במיוחד!!! לזה שבעליה לתורה מקבל לא ראשון... ולא שלישי. אלא שני...

(מקסימום אפשר לדלג על חלקים מסוימים שמרבים בתיאורים או בהוכחות לעצם המסר...) הרי כך: תמיד אנחנו יודעים שעל הכהנים בדורנו מוטל ללמוד הלכות עבודת הקרבנות... כי

המאמר הזה ארוך... לא כ"כ התאמצתי לקצר ולתמצת אותו... כי היות וסוף סוף הוא מאמר מגמתי וממוקד... הוא מיועד ופונה עבור ציבור מסוים... אז אני סומך עליהם שהם יקראו את זה גם אם אני קצת אלאה אותם...

אבל מי נותן להם את האישור?? מי הוא זה שלוקח את האחריות ש-- שאין לבהמה את אחד משבעים ושלוש מומין?? מי בירר אצל הבעלים וחקר אותו שתי ועירב עד שהוא וידא סופית שהבהמה הזו היא לא מוקצה ולא נעבד ולא אתנן ומחיר ולא כלאים וטריפה ויוצא דופן והיא לא המיתה את האדם...??? מי שלל את כל הרשימה הארוכה הזו...?? הלוי!!!! מי וידא שהבן אדם שכעת מקריב קרבן שלמים הוא בכלל יהודי... ומותר לו בכלל להקריב שלמים... (ולא רק עולות...)??

ו... ומה תגיד על קרבן חטאת שיהודי בעל תשובה מופיע ללא הודעה מוקדמת עם שעירת עיזים וניגש לכהן תקריב לי את זה לחטאת... רגע רגע... תלך בבקשה ללוי... קודם תדבר איתו... רק אחרי שהוא יאשר אני אקריב את זה לחטאת... ואז והלוי יושב עם אותו בעל תשובה ומתחקר אותו במשך שעה שלימה... מה קרה בדיוק... למה אתה כ"כ בטוח שאתה חייב קרבן??? ואז הבעל תשובה מתחיל לתאר את כל מה שקרה ומתברר שזה בכלל מלאכה שאינה צריכה לגופא או דבר שאין מתכוין בלא פסיק רישיה... וחצי שיעור... וידיעות מחלקות... ו... ואל תשאל... עוד אלף ואחד פרטים ופרטי פרטים בהלכות שבת ש... ש... שזה לא על רגל אחת... ממש ממש לא על רגל אחת!!!

כל זה תפקידו של הלוי!!!! לא של הכהן!!!
הלוי- הוא זה שעומד מול הבעלים... ואחרי שהלוי בירר את כל מה שצריך לברר... וסגר את כל הקצוות והתברר סופית שאכן אותו יהודי חייב קרבן חטאת. עכשיו הלוי נותן את האישור הסופי לכהן... וכעת הכהן מתחיל להיכנס לתמונה... לביצוע המעשי של הקרבת הקרבן...

ומה תגיד על קרבן פסח... שעומדים כעת בתור חמש מאות ישראלים ששחטו את הקרבן פסח והם רוצים שהכהן ישפוך להם את הדם כנגד היסוד... ו... ו... והכהן הזה לא כ"כ רגוע... ובצדק!!!! יש לו סיבה טובה להיות

מהרה יבנה המקדש... ויצטרכו אותם מיד בתור כהנים משרתים... לכם הם צריכים להיות כבר עכשיו בהיכון!! ומרן החפץ חיים זיע"א כבר הקדיש בשביל זה חיבור שלם "תורה אור" ובו הוא מעורר גם את כל כלל ישראל ללמוד הלכות עבודה כי זה עצמו מקרב את הגאולה... אבל בפרט!!!!!! בפרט את הכהנים שהם צריכים להתכונן לעבודה בפועל... עד כאן מה שידוע ומוכר...

אבל!!! אני רוצה לעורר נקודה (אם אני לא צודק... אדרבה תעדכן אותי... ותנמק לי) שלא כ"כ שמים לב אליה:

שכמה שהכהנים צריכים להיות בקיאים בהלכות עבודה... יש כאלו שצריכים להיות בקיאים עוד יותר מהכהנים...

תנחש מי הם??? הלוויים!!!!
כן... הלוויים חייבים לדעת את כל הלכות עבודה... וזה קריטי וחשוב עוד יותר מהכהנים בעצמם...

ולמה??? כי הכהנים... הם בעיקר מתעסקים בעבודה המעשית של הקרבנות... בביצוע המעשי.
אבל הלוויים? הם ממונים על כל ה"מסביב"!! על כל ההלכות שקודמות לביצוע המעשי... וממילא תשעים אחוז מסדר קדשים ומכל ריבוי ההלכות שיש בקרבנות... זה הלכות שנוגעות יותר ללוויים... כי הם אלו שממונים על כך...

תבין: הכהנים עומדים הכן לבושים בבגדי כהונה והם מוכנים עם הסכינים ועם המזרקים... והם מחכים לשלב של קבלת הדם כדי לזרוק אותו על המזבח... **זה השלב של הכהנים!!!!** מכאן ואילך הם מתחילים להיכנס לתמונה... אבל אתה יודע כמה פרטים ופרטי פרטים צריכים **עד!!!!** עד שנגיע לשלב הזה??? הרי חכה חכה... אל תשכח שיש לנו פה עסק עם בהמה... עם קרבן... ויש לנו פה בעלים שהקדישו את הבהמה הזו... מי הוא זה שעומד מול הבעלים בעצמם?? **זה הלוויים!!** הכהנים עומדים מוכנים לקבל את האישור הסופי... שהנה... אפשר לעקוד את הבהמה ולשחוט אותה...

ארתו יהודי ובריר אצלו בדיוק איפה "זה" אוחז אצלו... מתי פעם אחרונה הוזה עליו מי חטאת... ומה היקף הידיעות שלו בטומאת מת... ומה רמת החיים שלו בכל מה ששייך לטומאת זיבה ומדרס... זה לא צחוק!!!! זה לא פשוט!!!! מדובר פה בבית המקדש שככככולם מגיעים לפה... אבל עם כל הכבוד והקבלת פנים האדיבה לכל יהודי באשר הוא... הכהן לא יכול לטמאות את משכן ה'... והוא גם לא יכול לסכן את גיל החמישים שלו בכרת... הוא חייב לדעת שהכל פה בסדר... וטהור... בשביל זה יש את הלוי!!!! ואז פתאום מגיע איזה זר אחד עם כמה אברים מנותחים (כי הרי הפשט וניתוח כשר בזר...) ומבקש מהכהן: זה הקרבן עולה שלי... תעלה בבקשה ותקטיר לי את זה בראש המזבח... שוב פעם הכהן נרתע... רגע רגע... מאיפה האיברים האלו הגיעו?? מי אתה מה אתה... מי ערב לי שהקרבן הזה בכלל עולה וצריך להקטיר את כל האיברים שלו... אולי התבלבלת וזה בכלל שלמים וצריך להקטיר רק את האימורין אבל הבשר הוא בגדר "כל סממנו לאישים והרי הוא ככל תקטירו..." מי יגיד לי שזה בסיידר...?? זה כבר המשבצת של הלוי!!!! הוא זה שצריך להיות המתאם והנותן אישור שהוא בקשר עין והוא יודע שזה עולה וזה שלמים וזה חטאת!!!!

ומה תגיד על יום עמוס מאוד... שיש מלא מלא קרבנות במקדש... ויש בלגן גדול במקדש... ואלפי כבשים פועים ומסתובבים בין הרגלים... ועומדים להם שני כהנים... לאחד נותנים כבשה ומבקשים ממנו שיזרוק אותה לשם שלמים... ולשני נותנים כבשה אחרת ומבקשים שיקריב אותה בתורת חטאת... מי ערב לי שלא עירבבו בטעות את שתי הקרבנות?? הרי הם נראים אותו דבר!!!! ויש פה עוד מאתים כבשים... הלאה... מאה נשים עומדות כאן בפתח שער המזרח עם מאתיים קינים... מאתיים גוזלות... ופתאום מתחיל סקנדל שלם... התורים מתעופפים... הגוזלות מפריחים... ואנדרלמוסיה שלימה... מי כעת אמור לטפל בכל הסוגיה הסבוכה

רגוע!!!! כי... מי ערב לו שכל אלפי היהודים שכעת אני זורק דם פסחם... מי ערב לי שכולם ביערו את החמץ מהבית... הרי מספיק לי שיש פה יהודי אחד עם הארץ מבני אחד החבורות שאני מקריב את פסחיהם שהוא שכח לבער את החמץ... ואם אני הכהן מקריב את דמו... הרי אני בכבודי ובעצמי עובר על לאו ד"לא תשחט על חמץ דם זבחי" (דמריבין שאף הזורק והמקטיר חייב אם יש לאחד מבני החבורה חמץ...) ואני חייב מלקות...?? אה... מישוהו בבקשה יכול להרגיע אותי ש... שזה בסיידר??? ובכלל... אל תשכח שקרבן פסח שנשחט שלא לשמו הוא פסול לגמרי ואסור להקריב אותו... ואני הכהן הרי מקבל פה בסרט נע חמש מאות מזרקים... מי ערב לי שכל שהשוחטים הישראלים ששחטו את הקרבן פסח... שהם חשבו מה שצריך לחשוב... לשם הזבח ולשם בעליו ולאוכליו ולמנויו??? מי יקח אחריות וירגיע את הכהן המקריב ויאמר לו... זה בסדר... העסק בשליטה!!! אני דברתי עם כולם... עקבתי אחרי כולם... מכיר את כולם... זה בסדר...

מי זה?? אם לא הלוי!!!!

הלאה: עומד לו הכהן... ופתאום ניגש אליו יהודי פשוט ולא מוכר... והוא מופיע לפניו עם מנחת סולת בתוך קערת כסף... ומבקש ממנו: אנא... הבאתי את זה עכשיו מהבית... אשתי עשתה את הסולת... ואת הכלי אני מקדיש לגבוה... עכשיו תעשה לי בבקשה קמיצה והקטרה... הכהן נבהל... רגע רגע... מי... מי אתה?? מה אתה?? אולי אתה בכלל טמא... אולי אתה לא יודע מהחיים שלך ואתה בכלל טמא מת ואם אתה מגיש לי פה מנחה שהבאתי אותה מהבית שלך... אני יודע מה קורה אצלך מהבית?? אולי הכל שם טמא בטומאת זב?? ואם זה ככה!!! אז אם אני מקטיר את הקומץ שלך עכשיו אני עובר על איסור כרת!!!!

אה...?? מי ערב ליי?? מי יקח אחריות שהכל פה בסיידר???

זה כבר המשבצת של הלוי!!!! הלוי... הוא זה שעומד מול המקריב... הוא זה שעמד מול

כרת!!! אז אם בעוף שאתה קונה בחנות אתה לא רגוע עד שלא תשמע שיש על זה חותמת כשרותית... אז מה יעשה כהן בבית המקדש... שמגשים לפניו בשר שיכול להיות בו פי כמה וכמה חששות... שהם הרבה הרבה יותר חמורות??? נו... אז מי אחראי על הפלומבא הכשרותית של אכילת הקדשים במקדש??? בשלמא כשמדובר בישראל שמגיע לאכול קרבן שלמים לעצמו... נו... הוא רגוע... כי יש לו עסק מול קרבן אחד בלבד והוא בעצמו הלך יחד עם הכהן וראה איך הכל נעשה מהתחלה ועד הסוף... והוא וידא שהכל בסדר... אבל כאן כשמדובר באכילת קדשי קדשים... מדובר הכי בכמויות מסחריות של בשר שמגיעות בערב לאחר עבודה של יום שלם במקדש... מי יודע מה היה פה במשך היום??? ותסלח לי... מאוד הגיוני שמתוך כל הכמות האדירה הזו של הבשר... יש פה כמה אחוזים של פשלות... יש הרי כ"כ הרבה הלכות בקדשים שצריך לדעת אותם... וקרבן נפסל בכזו קלות... בשינוי הכי קל של מחשבה זה כבר איסור כרת... פחד!!!

אז מי ערב לכהן שהוא לא אוכל פה פיגול נותר וטמא??? זה תפקידו ואחריותו של הלוי!!!!!!

ושוב: אני חוזר ומדגיש: כל הבעיות האלו שאני מציג כאן... שוב דבר לא נערווען... ושום דבר פה לא המצאות... הכל פה שאלות שאלתיות!!!! וזה מעשים שבכל יום בבית המקדש... ועל כל בעיה שהיצגתי פה יש סוגיות ארוכות שבישיבת בריסק מתעכבים על זה חורף שלם... נו... מי אחראי על זה?? מי עומד מול כל הנידונים האלו??

רק הלויים!!!! מישהו הגדיר לי את זה ככה:

הכהנים צריכים לדעת ברמב"ם בעיקר את הלכות מעשה הקרבנות והלכות תמידין ומוספים... זהו!!! אבל חוץ מזה??? את הלכות פסולי המוקדשין... ואת הלכות ביאת מקדש... והלכות איסורי מזבח... והלכות מעילה...?? זה כבר לא כ"כ שייך לכהנים!!! זה כבר שייך ללויים!!!

עד כאן יריתי לכל הכיוונים... כעת אגש להוכחות יותר מבוססות מנין שזה באמת מוטל על הלויים?

שהתעוררה כאן: "חובה סתומה שנתערבה בנדבה..." אז כן!!! פרק ג' של מסכת קינין מתחיל עם הכהן שנמלך... אבל במי??? במי הוא נמלך?? את מי הוא שואל??? את הלוי!!!! עכשיו: שלא תבין לא נכון: כל הבעיות שאני מציג פה... שום בעיה היא לא המצאה שלי!!!! כל נקודה שהעליתי זה סוגיות ארוכות וסבוכות בקדשים... והסוגיות האלו לא הגיעו מדימיון פורה של "לו יצויר..." אם יש כאלו סוגיות על כרחך שזה היה מעשים שבכל יום... נו... אז מי באמת משגיח שזה לא יקרה... או יותר נכון יקרה כמה שפחות???

זה המשבצת של הלוי!!!! הכהן לא קשור לסיפור הזה... הכהן עסוק בחלק המעשי ביותר... הכהן יודע דבר אחד: אני פה עומד עם המזרק ו... ומה שהלוי יגיד לי לעשות אני עושה... הלוי יגיד לי: בא תקבל את דם החטאת... אני מגיע ומקבל... אבל את כל הכאב ראש הגדול... לבדוק שזה אכן חטאת... ולבדוק שאין לה מום... ולבדוק שאין פה חטאת שנתערבה בריבא... בקיצור: כל הלכות פסולי המוקדשין ברמב"ם על "ט פרקיה... זה כבר המשבצת של הלוי!!!!

ואז מגיע הערב... ומגיע השלב של אכילת הקדשים... ואז בכלל העסק לא רגוע... הכהן מתיישב מול בשר החטאת... ופתאום הוא נתקף בפחד מוות... לך תדע... אולי זה חטאת ששחט אותה זר שבדיוק אז הוא לא היה כ"כ מרוכז... (סוף סוף כהנים זריזים הם ולכן אצלם לא שכיח טעויות... אבל זרים הם קצת פחות זריזים...) ואולי הזר הזה חשב מחשבת חוץ לזמנו ואם אני עכשיו אוכל את זה... אני אוכל פיגול וזה איסור כרת!!!! מישהו יכול להרגיע אותי??? מישהו יכול לבא ולהעיד לי... זה בסיידר... אני הייתי צמוד לכל מי שהקריב היום קרבנות ואני הזכרתי לו ובדקתי אותו שהוא אחראי שהוא באמת חשב מה שצריך לחשוב... (בינינו... כהן יקר בן דורנו: האם אתה מוכן לאכול היום עוף שאין עליו חותמת כשרות...?? לא!! למה לא?? אתה מפחד שזה נבלות וטרפות... אז תתפלא לשמוע שלא דנבלה הוא איסור הרבה פחות חמור מאיסור אכילת פיגול שהוא

לחלוקת קדשי הקדשים מידי ערב שהממונה על כך היה לוי שוער... והרלב"ג אפילו מוסיף שם שאותו לוי היה הממונה לבדוק כל כהן מה הזהות והיחוס שלו... ומתי התאריך שלו לעבוד... האם זה השבוע שלו או לא?? בקיצור: הלוויים היו השוטרים שכל דבר שזז במקדש היה על פיהם... כך גם רואים בדברי הימים שמתאר את קרבן פסח שנעשה בזמן יאשיהו... מהתיאור שם זה נשמע שהכהנים היו עובדים בשיתוף פעולה עם הלוויים... הכהנים היו זורקים את הדם והלוויים מפשיטים... ואפילו שהפשט וניתוח כשרים בזר... אלא מאי??? ברגע שזר הוא המפשיט... יש כאן איבוד קשר עין עם הקרבן... מה הוא מפשיט... מי הקריב... אבל כשיש שיתוף פעולה של הכהנים והלוויים שכולם נאמנים... והקרבן לא יוצא מתחת ידיהם יש כאן מה שנקרא השגחה צמודה!!! כלומר: יש כאן קשר עין רציף שהקרבן כל הזמן היה תחת פיקוח של צוות מתואם... ומסתמא כך היו נוהגים במקדש לדורות... שלא היו נותנים לזר לשחוט את הבהמה... אלא רק אם הוא היה מוכר ומוחזק לאדם כשר... אבל אם לא... לא היו מסכנים את הכהנים המקריבים והאוכלים שיתעסקו עם קרבן שמי יודע מה היו כוונות השוחט... וכמו כן הלוי לא היה מאפשר לישראל לקחת קרבן ולהפשיט אותו רק אם היה מכיר אותו שהוא מוחזק לאדם גדול שבקי בכל הלכות עבודה... (וחשבתי להוסיף (יתכן שאני טיפה נסחף...) שזה אולי הפשט בפסוק: "ואת שעיר החטאת דרוש דרש משה והנה שורף ויקצוף משה..." זה אחד הפסוקים הכי לא שגוריים בתורה... משה רבינו פתאום מתערב... פתאום הוא רוצה להבין מה קורה עם שעיר החטאת... והוא שואל בתקיפות: מה קורה עם זה...?? ואז תוך כדי הוא מתחיל למסור שיעור כללי... הוא מעלה אופציות בזה אחר זה... אולי הובא דמה אל הקודש דמה... מה פשר הפסוק הזה?? תבין: מסתמא במשך ארבעים שנה במדבר... בטח היו הרבה הזדמנויות שמשה רבינו בתור מנהיג דרש להבין למה ככה ולמה ככה... ואז הסבירו לו והוא קיבל או לא קיבל... ו... ואף פעם זה לא כתוב בתורה... כי זה דו שיח שגוריים... מה שנקרא "פגישות עבודה שגוריות..." אז מה קרה פה... שהתורה משתפת אותנו בדו שיח נקודתי שמשה רבינו דורש להבין למה שעיר החטאת נשרף... ולא רק

אז דבר ראשון: זה פסוק מפורש בפרשת קורח... פסוק שלא כ"כ שמים לב למשמעות שלו: **וַיֹּאמֶר ה' אֶל אֶהֱרֹן אֶתְּךָ וּבְנֶיךָ וּבֵית אֲבִיךָ אֲתָךְ תִּשָּׂאוּ אֶת עֹוֹן הַמִּקְדָּשׁ!! וְאַתָּה וּבְנֶיךָ תִּשָּׂאוּ אֶת עֹוֹן כְּהֹונֹתְכֶם**". האם פעם הבנת מה המשמעות הפשוטה של הפסוק הזה?? האם שמת לב שבפסוק הזה יש שני קטעים?? הקטע הראשון מדבר על המקדש: שבייחס למקדש גם אתה- אהרן ובניך... וגם בית אביך- דהיינו כל שבט לוי... כולכם ביחד תשאו את עוון המקדש... זאת אומרת: כל שבט לוי אחראיים על עוון המקדש... שהמשמעות היא שכל אחד מישראל שנכנס למקדש טמא... זה אחריותכם!! אתם תענשו על כך!! ואז מגיע הקטע השני!!! הקטע השני כבר לא מדבר על המקדש... אלא על הכהונה ש"אתה ובניך" בלבד תשאו את עוון כהונתכם..." כלומר: בנוגע לכל הדינים ששייכים לכהונה זה כבר אחריות פרטית של- אתה ובניך בלבד- דהיינו שבט הכהונה בלבד... אבל חוץ מזה... עוון המקדש הכללי?? זה כבר שייך ל-אתה ובניך ובית אביך- דהיינו כל שבט לוי!!! ובספרי: **אמר רבי יאשיה: מניין אתה אומר שאם זרק את הדם כראוי ואינו יודע לשם מי זרקו והקטיר את החלב כראוי ואינו יודע לשם מי הקטירו, שהכהנים והלוויים נושאים עוון על כך?? ת"ל: אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עוון המקדש.."** והמלבי"ם מבאר שם: ובאר ר' ישמעאל שמ"ש אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עוון המקדש שיפלא איך יצויר שיענשו הכהנים ביחד עם הלוויים והלא למד לקמן שאין הלוויים נושאים עון כהנים? ואמר ר' ישמעאל שמשכחת שהלוויים שהם היו הגזברים לא נזהרו לדעת שם הבעלים מביאי הקרבן ועירבו הקרבנות זה בזה ולא נשחטו לשם הבעלים, שהלוויים נושאים עון על שלא דקדקו לדעת ולהודיע מי הם הבעלים. והכהנים נושאים עון ג"כ שלא ידעו לשם מי זרקו שאעפ"י שהזבח כשר יש להם עון על כך" ומצאתי בספר דברי הימים להדיא... שגם הנושא של חלוקת הקדשי קדשים לאכילה בין הכהני הבית אב של אותו יום... מי היה מחלק?? מי היה מבשל?? הלוויים!!! כך מבואר שחזקיהו המלך מינה לוי למינוי זה: **"וְקֹרָא בֶן יִמְנָה הַלֵּוִי הַשֹּׁעֵר לְמִזְבֵּחַ עַל גְּדֵיבֹת הָאֱלֹהִים לְתֵת תְּרוּמַת ה' וְקִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים"** ומבארים שם המפרשים: שהכוונה

יודע כלום מהחיים שלו... והוא נכנס למקדש טמא... זה על הראש של שבט הלוי!!! הם אשמים שהיהודי הזה לא יודע שאסור להיכנס לבית המקדש טמא... והם יענשו על כך!!! כי מתוקף אחריותם הוא: "יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל." אחריותם להסתובב בכל תפוצות ישראל וללמד ולעורר את כל עם ישראל להיזהר בכל ההלכות האלו... וממילא: אם בנתיב הל"ה (סליחה שנפלתי עליהם...) יש כמה יהודים שלא יודעים מהחיים שלהם בטומאת מקדש וקדשיו... זה על הראש של שבט לוי!!! זה מחדל שלהם!!! והם יענשו על כך!!! וכפי שהזכרתי מקודם זה פסוקים מפורשים בתורה: "זאתה ובניך ובית אביך איתך תשאו את עון המקדש"!!! חד וחלק!!! כלומר: האחריות שמוטלת על שבט לוי היא לא נקודתית... אלא זה כמו אבא שחייב בעונש של בנו הקטן מתחת גיל 13... ככה הם חייבים בעונש של כל עם הארץ שלא ידע איך מתנהגים בבית המקדש... וזה מה שבאמת כתוב ששבט לוי תמיד היה מעטים כי הארון היה הורג בהם... כן... אין מה לעשות... כל יהודי שלא ידע איך להתנהג בבית המקדש זה היה על הצוואר של שבט הלוי... אם היה טרגדיה אצל שבט לוי רח"ל... הם היו עושים עצרת התעוררות ומה היה הנושא?? איך מחזקים עוד יותר את המודעות בטומאת מקדש וקדשיו... זה היה ברור לכולם שאם מת לוי בעיר הלוויים יקנעם... זה בגלל יהודי ממושב זימרת שעדיין שבט הלוי לא הגיעו עד לשם... ועדיין לא פתחו שם חוג בית להחדרת הזהירות והטהרה בתרומה וקדשים... יוצא א"כ שלשבט לוי היה

שתי משבצות!!!!

היה את המשבצת היותר נקודתית בבית המקדש עצמו!!! מה שהזכרתי מקודם בהרחבה... שהם פשוט צריכים לעקוב אחרי כל קרבן וכל מקריב מה צריך לעשות ואיך ומתי ולשמור על הסדר וכו' וכו'... אבל מעבר לזה... היה להם עוד משבצת הרבה יותר רחבה ומקיפה!!!! והיא: להסתובב בכל גבול ישראל וללמד ולהחדיר ולהטמיע בעם ישראל את כל הלכות טומאה וטהרה!!!

שהתורה משתפת אותנו... אלא התורה מפרטת את כל האופציות שמשה רבינו ניסה להעלות שאולי זה מה שקרה ואולי זה מה שקרה... ואז אהרן הכהן הסביר לו משהו שלישי וייטב בעיניו... מה פשר הפסוקים האלו???? ואולי!!! בפסוקים האלו מונח המשבצת החדשה של משה באותו יום... הרי מדובר שם ביום השמיני למילואים ועד אותו יום משה רבינו היה על תקן של כהן... ובאותו יום משה רבינו העביר את הכהונה לאהרן ובניו ואז הוא הפסיק להיות כהן וחזר לתקן של לוי... אז התורה מדגימה לנו- אתה יודע מה זה תקן של לוי?? ואת שעיר החטאת דרוש דורש משה!! משה רבינו מתוקף תפקידו החדש כלוי הוא עוקב ודורש אחרי העבודה של הלוויים... וברגע שהוא רואה משהו שלא הולך לפי התקן... הוא מיד מופיע בשער כלוי!!! רגע... מה זה צריך להיות?? אולי ככה?? לא... ואולי ככה?? גם לא... אז מה כן?? ורש"י מדגיש: שמשה רבינו תבע אותם: תענו לי תשובה!! ולמה?? אני מתוקף תפקידי כלוי... אתם חייבים לשתף איתי פעולה... אתם חייבים למסור לי דין וחשבון מה קרה (פה... אולי)

עד כה הוכחתי לך שגם הלוויים צריכים לדעת את הלכות העבודה לא פחות מהכהנים... אם לא יותר...

אבל זה לא רק זה!!!

יש יש פה עוד נקודה הרבה יותר תובענית ומחייבת:

יש הבדל מהותי בין האחריות שמוטלת על הכהנים במקדש לבין האחריות המוטלת על הלוויים!!!

הכהנים אחראים על מה שהם בעצמם עושים... לכל כהן יש את הפעם בחצי שנה שהוא צריך לשמש במקדש יחד עם המשמרה שלו... ויש לו את היום המיוחד שלו... שהוא אחראי על היום הזה... וגם אז על מה?? על מה שהוא עושה!!!! עד כאן הכהנים!!! אבל כשזה מגיע ללוויים???

כאן זה כבר אחריות בקנה מידה אחר לגמרי... אצל הלוויים האחריות היא קבלנית!!!! אחריות גלובלית!!!! היא לא תלויה ביום מסוים או במעשה מסוים... אלא מאי?? שבט הלוי לוקח אחריות כללית על כל כל השגגות שעם ישראל יעשו בטומאת מקדש וקדשיו... כלומר: הלוויים נושאים באחריות החוסר ידיעה של עם ישראל בסדר טהרות... זאת אומרת ככה: אם הגיע יהודי פשוט נניח מקיבוץ נתיב הל"ה שלא

אדם לא ראוי... אז הרב ידאג שהוא לא יופיע מאחוריו... ושוב: אני סומך על הקורא הבוגר... שאם הוא מחפש לעשות פה נייעס... שיתקשר לקווי הנייעס... ולא יעשה את זה פה... נא לגדול בשנה... **להבדיל אלף אלפי הבדלות: אותו סיפור כאן!!!** יהודי מגיע לבית המקדש... בית המקדש זה מקום שבו הקב"ה כביכול **מופיע!!!** (והופע והינשא עלינו לעיני כל חיי) באותו מעמד שבו הקב"ה מופיע... **כחלק בלתי נפרד מההופעה שלו יתברך יחד איתו מופיעים גם נאמני ביתו!!!** כל מי שמגיע לבית המקדש רואה הופעה של גילוי שכינה... ובד בבד הוא רואה את נאמני השכינה... הלא הם הלויים שמתייצבים מול השכינה... וזה חלק בלתי נפרד מההופעה של כבוד השמים!!! הלוי הזה מסתובב במשך השנה בכל מיני מקומות נידחים ומלמד יהודים מה רצון ה'... סליחה: מי אתה??? מי אמר שאתה ראוי להגיד לנו מה הרבש"ע אומר? מה עונה הלוי? **אני המשב"ק של הרבש"ע!!!** רוצים הוכחה??? רוצים שאני אוציא תעודה??? בבקשה... אתם מוזמנים בעוד חודשיים לבא לבית המקדש בלילה בתאריך פלוני ולראות אותי **מופיע** בבית המקדש ברקע של השכינה!! אני מופיע שם בתור משב"ק ונאמן ביתו של הרבש"ע... המעמד של שמירת המקדש... זה מעמד רשמי של הופעה שמכריזה: אני נאמן ביתו של הקב"ה!!! הנה... אני שומר החצר... והראיה שאני מופיע פה!!! אחרת לא היה לי רשות להופיע פה... אגב: זה קצת רמוז בכלל "מעלין מדוכן ליוחסין ולמעשר..." לוי שראו אותו עומד על הדוכן... מעבר לעבודת השירה שיש כאן... יש כאן גם הופעה יחצנית שמבטאת: אני נאמן ביתו של הקב"ה... אני לוי!!! אני מאן דאמר!!! אפשר לסמוך עלי... **ואי לכך ובהתאם לזאת: יהודים יקרים:** אתם עכשיו רואים אותי משורר בבית ה'... תזכרו אותי... בעוד שבועיים אני מגיע אליכם הבייתה ואני רוצה לעשות לכם חוג בית בהלכות טומאת מת וכלים... כדי לקדם אתכם בהלכות ביאת מקדש...)

אחינו הקדושים שבט לוי!!!

אנחנו חייבים לכם מעשר ראשון... אנחנו חייבים לתת לכם מע"מ... 10 אחוז מכל התבואה והפירות שלנו... באהבה... בשמחה... ניתן לכם... אבל זה לא בחינם!!! זה מגיע לכם "חלף עבודתכם באוהל מועד"!!! **אתם חברת הביטוח של אוהל מועד!!!** כל יהודי שמגיע לבית המקדש... מה מרגיע אותו??? איך הוא יכול להיות רגוע שהכל פה טהור... והקרבות דופקים כמו שצריך בלי פסולים ובעיות??? בשביל זה יש חברת ביטוח שלוקחת אחריות... לחברת הביטוח הזו קוראים שבט הלוי... והעבירה עליהם... אבל בשביל שחברת הביטוח באמת תהיה פנויה ותוכל לקחת אחריות ללמד את כל כלל ישראל... בשביל זה אני צריך לשלם לחברת ביטוח עשר אחוז מהיבול שלי... אז אמנם כיום אנחנו כמעט ולא יוצא לנו לתת לכם מעשר ראשון... אבל מהרה יבנה המקדש...

וזו בדיוק הסיבה שאנחנו כ"כ מחוייבים כלפיהם!!! ואנחנו מצווים לתת להם עשירית מהרווחים שלנו!!!!

"ולבני לוי הזה נתתי כל מעשר בישראל לנזולה

וזלף עבודתם אשר הם עובדים את עבודת אוהל

מועד" מה יש??? מה הם כבר עובדים כ"כ

קשה שמגיע להם כ"כ??? בסה"כ פעם בחצי שנה הם מגיעים לשורר ולשוער במקדש... אז כבר מגיע להם כזה שכר גדול??? כבר מגיע להם עשירית מכל התבואה שלי...???

מה התשובה??? זה הרבה יותר מזה!!! שבט לוי הם החברת ביטוח של עם ישראל!!! הם אלו שנושאים באחריות ובתוצאות של המחדלים שלנו... הם אלו שצריכים כל השנה להסתובב בכל גבול ישראל ולוודא שאין תינוק ותינוקת שאינם בקיאים בטומאה ובטהרה... כדי שהם לא יענשו בעווננו... זה חברת ביטוח לכל דבר... מגיע להם ביושר עשר אחוז מהרווחים שלנו... (זה כמובן גם הרבה יותר עמוק מזה כי שבט לוי הוא השבט שעוסק בתורה ומרומם את כל העם... זה עוד נושא ולא כאן המקום...)

אגב: לפי זה התחדשה לי הבנה נפלאה... כידוע: הלויים היו שומרים בבית המקדש בלילה... והשמירה הזו הרי היא לא הייתה שמירה מגנבים אלא שמירה של כבוד... **והדבר הזה כמובן תמוה:** מה זה שמירה של כבוד??? **וכעת אני חושב על דרך משל:** בכל אירוע שמופיעים בו גדולי ישראל... אני לא צריך לספר לך שמאחורי כל רב יש כמה שומרי ראש (משבקי"ם בלע"ז) שעומדים מאחוריו... ו... ולפעמים צפוף להם... וגם הם עומדים הרבה זמן... ובכל זאת הם לא מתעייפים... **ולמה??? למה כ"כ חשוב להם לעמוד מאחורי הרב??? כי כאן... במעמד הזה... מול הזרקורים האלו... זו ההזדמנות שלהם לבטא אנחנו נאמני ביתו של מרן שליט"א... ואני כעת לא מדבר בצניעות... בא נעזוב כעת את כל שיקולי הכבוד וכל המידות רעות שיכולות להתלוות לעמדה האלו... עזוב את הרמה הנמוכה הזו... מעבר לכל זה יש פה גם משהו אמיתי בעמידה הרשמית מאחורי הרב... יש פה ביטוי של כבוד לרב!!! כלומר: כמו שהרב כעת מופיע מול הציבור... ככה מאחוריו מופיעים נאמני ביתו... זה חלק בלתי נפרד מההופעה של הרב... **ואיפה ההופעה הזו מגיעה לידי ביטוי מעשי???** שאם מחר יבא סתם בן אדם ויגיד משהו בשם מרן שליט"א... אף אחד לא יתייחס אליו... אבל אם יבא אחד מהמשבקי"ם שמופיעים בכל אירוע מאחורי מרן שליט"א... כאן הציבור כבר יתייחס ברצינות... כי יש פה בן אדם שעכ"פ ההופעות והמצלמות אומרות שהוא נאמן ביתו של מרן שליט"א... (האם זה נכון ועד כמה זה נכון... זה כבר עוד שאלה... מה שברור הציבור סומך על תקיפותו של הרב שאם אותו**

קדשים... אלא גם בטהרות... כי אתה בתור לוי צריך להיות בקי גם בסדר טהרות כפי שהסברתי... ולא זו בלבד!!! לא די בזה שאתה תהיה בקי בקדשים וטהרות אלא מוטל עליך לעודד אותי אני הישראלי להתחזק יחד איתך במקצועות תורה אלו... וכך יחד נתכונן במהרה לקרב את הגאולה ושיבנה בית המקדש במהרה בימינו ואז מלאה הארץ דעה את ה' ולא יהיו תינוק ותינוקת שלא יהיו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה אמן.

וברגע שהוא יבנה אנחנו מיד נחדש את התשלום לחברת הביטוח... אבל הידע??? הידע שנדרש ממכם שבט הלוי... הכמות האדירה של הפרטים שנדרש ממכם לדעת בקדשים וטהרות בשביל להיכנס לתפקיד... הוא גדול מאוד!!! אין לכם ברירה: אתם חייבים להיכנס לעניינים!!!! אל תכבדו את הכהנים שיעשו את במקומכם...
כי זה התפקיד דווקא שלכם!!!!!!
בימי בין המיצרים אלו... תקבל על עצמך לוי יקר... תקבל ע"ע לעסוק בתורת קדשים... ולא רק

חידה: מה יותר גרוע מאוי וי אחד???

מעשה בשני ילדים שווים **בדיוק!!** היה ביניהם דמיון **מדויק!!!** לשניהם היה אותו פוטנציאל **בדיוק!!** הייתה אותה נשמה גבוהה **בדיוק!!** לשניהם היה אותם רמות של התמודדויות **בדיוק!!!** בקיצור: לשניהם היו כוחות אדירים
ו... **ובעיקר ש-ו-ו-י-ם בדיוק אותו דבר!!** והזמן עשה את שלו... והגיע השלב ש"ויגדלו הנערים..." והנה... נפרדו דרכיהם

וילד אחד עלה ונתעלה עד שהוא נהיה דער הליגער משה רבנו מחציו ולמעלה מלאך... והשני ירד עד שאול תחתית עד שנהיה בלעם הרשע ששקוע במ"ט שערי טומאה... אז מה יקרה אם אני אגש אליך היום ואני אשאל אותך **כיום:**

מה נשתנה משה מבלעם?? למה משה נהיה צדיק ואילו בלעם נהיה רשע?? **מה תהיה התגובה שלך??** תתבייש לך... איך אתה מעז בכלל להשוות. מה... אתה לא מבין את ההבדל?? משה עבד את ה' כמו משה... עשה רצון ה' כמו משה... ולכן הוא נהיה צדיק כמו משה רבנו... לעומת זאת בלעם... עשה עבירות כמו בלעם... הכעיס את הקב"ה כמו בלעם ולכן הוא יצא כמו... כמו בלעם הרשע מרושע... **אגרוייסע חכם!! זה כיום !!** כיום במבחן התוצאה... אחרי שמשה נהיה משה הצדיק ובלעם נהיה בלעם הרשע... את זה גם אני מבין וגם אני יודע לומר עד כמה נשתנה משה הצדיק מבלעם הרשע... **ההבדל התהומי שקרה במבחן התוצאה אני יודע טוב מאד!!!** אני מדבר על היום שלפני!! אני מדבר על השלב שמשה עדין לא היה "רבנו" ובלעם עדין לא זכה לשם הנרדף "רשע"... אני מדבר על השלב ששניהם היו באותו מקום!!!

ואם חז"ל מעידים שגם אם -- "לא קם נביא עוד כמשה אבל באומות העולם קם ומנו בלעם" כתוב כאן שבלעם עמד **ב-א-ו-ת-ה נ-ק-ו-ד-ת מ-ו-צ-א** יחד עם משה ו... **ולמרות זאת:** זה נהיה צדיק הצדיקים וזה רשע הרשעים... **על השלב הזה!!!!** אני שואל: **מה נשתנה?? יותר נכון: איפה?? איפה נשתנה??**

שתבין: אם משה היה רק משיג את בלעם... והיה נוצר פער של הישגים ביניהם... ומשה היה צדיק יותר גדול מבלעם... זה לא היה מטריד אותי בכלל... זה טבעי... גם שתי מכוניות מרוץ שמתחילות באותה נקודת מוצא... הרי מאד טבעי והגיוני שבשלב מסוים אחד משיג את השני וממילא נוצר איזה פער ביניהם...

אבל כאן ? ! כאן זה לא פער הישגים!! **כאן בלעם עשה פרסה מסתורית ופתאומית!!!**

על זה באתי!! איפה נעשתה הפרסיה?? איפה היתה התפנית?? מה קדם ומה גרם לאותה פרסיה??? באיזה שלב ובאיזו נקודה הם עדן עמדו יחד!! באותה דרגה!! ובאותן התמודדויות שאז לפתע הגיעה אותה פרשת דרכים ששם!! שם היתה התפנית הקיצונית ושם הייתה ההחלטה הההנבונה בחייו של משה שהצמיחה אותו עד השמים... והטעות הההטראגית בחייו של בלעם שהורידה אותו עד שאול תחתית?? איפה זה קרה?? באיזה צומת בחיים???

אם לפוטין יש קשרים דיפלומטיים עם בלעם... אובמה בצרות צרורות... מעכשיו יש לרוסיה קלף מיקוח... מה שהם יבקשו מארה"ב היא תעשה. אם אובמה לא ישמור על יחסים טובים... מילה אחת לבלעם... ובום בום!!! צרור קללות יוצא מבלעם על ראש ארה"ב "זאת אלה תאור יואר..." ארה"ב מחוסלת... הלאה: יש קרב ומאבק צמוד בארה"ב מי יהיה הנשיא הבא לארה"ב... נו... מי יכריע?? מי שיצליח ראשון לסגור דילים עם בלעם... הוא יקבל את ברכתו של בלעם... "את אלה תכרך מבורך..." ברגע שהתפרסמה בוישנגטון פוסט התמונה שהמועמד קיבל את ברכתו של בלעם... באותו רגע המועמד היריב מרכין את ראשו... והוא כבר יודע שהוא לא רלוונטי... העולם כולו הכיר בעובדה שמלה אחת של בלעם והעסק מסודר הן לטוב והן למוטב... בקיצור: בלעם היה "שולט בכיפה"!!! מצודתו היתה פרוסה על כל העולם... ממילא מטבע הדברים הוא גם היה המיליארדר הכי גדול בעולם (כי אם אובמה מוכן להשקיע מליארד דולר בשביל קמפיין בחירות... לאיפה זה הולך... בשביל לרכוש את הסכמתו של בלעם וכהנה וכהנה) האדם הכי חשוב בעולם!! והכי עשיר בעולם! והכי הכי הכי בכל תחום!

עד כאן מה שחלמתי בלילה!!

עד כאן מה שדמיינתי כיד ה' הטובה עלי וציפיתי מבלעם... ואל תזלזל... כל זה כתבתי בהסתמך לכישורים שהתורה בכבודה ובעצמה מעידה בפירוש שהיו לו...

אבל ל-מ-ע-ש-ה-ה???

ל-מ-ע-ש-ה זה ממש ממש לא נשמע כך!!!

אדרבה: זה נשמע ההיפך הגמור!!!

ברוכים הבאים לקליניקה של בלעם!! המרכז העולמי לקללות וברכות בע"מ... לפניך המחירון: קללה אחת- בסך 500\$... על כל קללה נוספת: תוספת בסך 200 \$ מבצע מיוחד לרגל סוף שנה: 8 קללות בסך 1000\$ בלבד!! מאות אנשים חיכו מידי יום בחדר המתנה כל אחד עם הבעיות שלו. אחד רוצה להתפטר מהשכן שמציק לו... השני רוצה לקנות את הדירה שממול והשלישי סתם רוצה להיבחר לראש עיריה... הבעיה היא שאין לו סיכוי לנצח מול המועמד השני... הם נכנסים אחד אחד... בלעם יורה צרור קללות... ואין חכמות "את אלה תכרך מבורך ואלה תאור יואר..." כל זה... רק ההכנסה מהצד... בשעות הערב בקליניקה הפרטית שבחצר ביתו של בלעם... אבל מעבר לזה... היתה לבלעם השפעה על כל השלום העולמי הגלובלי!!! רק שתבין: כיום... אם איראן רוצה לזעזע את מאזן השלום העולמי... מה היא עושה?? מפתחת נשק גרעיני! ככה זה היום!!! אבל אז?? איזה נשק גרעיני היה אז?? נשק ב-ל-ע-מ-י!!! כשסיחון רוצה לכבוש את חשבון והוא לא מצליח... מה הוא עושה?? פשוט מאוד... קצת קשרים עם בלעם... בלעם יורה כמה קללות לאויר... וזהו!!! "כי זשלבן עיר סיחון היא" שלא היה סיחון יכול לכבשה והלך ושכר את בלעם לקללם" אתה קולט את העוצמה?? אתה רוצה להיכנס בעזה?? טלפון בהול לבלעם... הוא באותו רגע מעיף צרורות של קללות ו"גשמי הקיץ" מובטחים שיהיו גשמי ברכה... רגע... חכה חכה-- יש לי שאלה:

מי היא המעצמה הכי גדולה?? רוסיה או ארה"ב?? נו... במה זה תלוי?? מי יזם קשרים ראשון עם בלעם!!!

משה רבנו עשה חיל בחייו!! הוא היה מלך ישראל!! כל העולם רעד ממנו!! הוא הוציא את בני ישראל ממצרים והוא הרג את סיחון ואת עוג והוא נתן את התורה... בעצם! עד כאן!! לא נכנס לתורה... ולעומת זאת בא נעמיד מולו את בלעם ? ! ? איפה הוא?? מה הוא עשה בחיים?? איזה שטעלע היה לו?? איזה גויב הוא קיבל??

כלום!!! בלי אשה... בלי ילדים... בלי עין... בלי רגל... עם אתון... ועם הרבה הרבה ביזיונות... ואפס הצלחות!!!

לאיפה נעלמה המוצלחות הפוטנציאלית של בלעם???

במבחן התוצאה לאיפה נעלם הכוח האדיר של בלעם?

ומה שהכי הכי חשוב זה: מה ההבדל בין משה שנהיה כ"כ מוצלח לבין בלעם שנהיה כל כך שלמזל? הרי סיכמנו שלשניהם היו כוחות וכישורים שקולים!!! א"כ איך יתכן שמשה כ"כ צמח וה-צ-ל-י-ח!! עם הכוחות האלו ואילו בלעם עם אותם כישורים בדיוק נשאר שם בשדרה סופר אוטובוסים עם עין אחת???

הביאור בזה הוא כך:

אחד מהמשפטים החכמים שאמי ע"ה שיננה לי הרבה בכל מיני הזדמנויות בחיים: משפט מסוג: מה יכול להיות יותר גרוע מילד אחד תקוע בשידוכים?? שני ילדים תקועים בשידוכים!! לא ככה?? ומה יכול להיות יותר גרוע מערבי אחד?? שני ערבים!! ומה יכול להיות יותר גרוע מלטפס ארבע קומות...?? לטפס חמש קומות...

אם ככה על אותו משקל----

מה יכול להיות יותר גרוע מאוי

אחד??

שתי פעמים אוי!!!

כשמשה עדין לא היה רבנו... כשהוא עדין היה חבר חדר של בלעם... כשהוא עמד בדיוק באותה נקודת מוצא של בלעם ובאותם כוחות נפש שמהם התחיל בלעם... משה

איך שזה נראה מהמתיאור של התורה והמדרשים... זה נשמע שלמעשה!! בלעם היה אדם מאוד פשוט ועממי... הוא עמד בתור בדואר ב-28 לחודש כמו כל המובטלים ואפילו... קצת נשמע שהוא היה תמהוני כזה... שתום עין כזה... לפי התיאורים אני מדמיין אותו רוכב על האתון והילדים זורקים עליו אבנים... רק שתבין: כשבלק רצה לקרא לו למואב... במושכל ראשון הוא שלח לו מונית מדקה ה-99... רק אחרי... אחרי שבלעם עשה פוזות ופרצופים והוא אמר: מאן ה' לתתי להלך עמכם!! רק אז בלק עשה טובה ושלח לו קדילאק שכור משנת 2000 שיספק את דרישת "רבים ולכבדים מאלה... גם כסף לא נשמע שהיה לבלעם במיוחד... בודאי שאפילו לא מתקרב לאלפית ממה שציפיתי ממנו בחלומותי הוורודים... וההראיה: שבלק רק מבטיח לו קצת כסף וכבוד... והוא כבר רץ על ארבע... (ארבע כפשוטו... שהרי נהיה פסח בדרך...) מה שברור הוא שאם בלעם היה באמת מנצל את העוצמה הבלעמית שהיתה בו כמו שאני ציפיתי ויעדתי לו... הוא לא היה צריך אפילו למצמץ לכיוון של בלק... הכבוד והכסף של בלק היו כסף קטן אצלו... ו... ואם בכל זאת הוא הלך על ארבע בשביל לקבל טיפה כסף מבלק... משמע שהוא היה ממש במצוקה של כסף וכבוד... אז גם כסף לא היה לו!! כבוד גם לא היה לו!! משפחה?? גם לא היה לו!! חצי עיוור... פיסח ברגלו... בקיצור: לא יוצלח מושלם!! שלמזל אמיתי לפי כל קנה מידה!!!!

ואם ככה השאלה זועקת בכפלים:

בפתח המאמר: התמקדנו בהבדל הקוטבי בין הצדקות של משה למול הרשעות של בלעם... אבל עכשיו... עזוב!!! עזוב צדיק ורשע... עזוב את החלק הדתי... איך אומר הרב אמנון יצחק: אני רוצה לשמוע תשובה חילונית לא דתית!! עזוב דת... אני מדבר עכשיו נטו על מ-ו-צ-ל-ח-ו-ת!!!

בא נעמיד את משה מול בלעם לא בחלק הדתי!!

אלא רק בחלק של ההצלחה!!

ממש ממש לא!! גם חילוני גמור, אם הוא לא מזוכיסט שנהנה לסבול בכוח... אז אם רק נעמיד אותו מול שני צדדים או לסבול מאוי אחד או משנים!! גם הוא כחילוני גמור יענה שחייבים לחתוך!! חייבים לבחור את אחד משני האוי!! או אוי לי מיוצרי או אוי לי מיצרי!!

ומשה באמת עמד מול הבחירה... ובסופו של דבר הוא החליט שהוא בוחר ביוצרו ו... ועד הסוף!!!

הוא עלה לבית המדרש והתחיל ללמוד... וללמוד... ואל תשאל... הוא הרגיש כל הזמן אוי... אוי לי מיצרי!! אוי אוי... אוי מה אני מפסיד ברחוב... אבל הוא לא זז מלימטר... ושוב נשנן... למה?? כי הוא היה צדיק?? הוא היה יותר דתי מבלעם?? לא!! אלא בגלל שהוא פשוט הפעיל היגיון. והוא הבין ש"אני לא מרויח כ-ל-ו-ס"ו!! כי הרי למה אני רוצה ללכת לישון?? בשביל להתפטר מהאוי לי מיצרי ? ! ? נ... ו... ירדתי לפנימיה... רק ירדתי... רק באתי להתפטר מאוי לי מיצרי... מיד אני מרגיש אוי לי מיוצרי... וכי זה נקרא ל-ה-ת-פ-ט-ר מאוי??? זה לא להתפטר מאוי!! זה רק להוסיף אוי!! משה רבנו השכיל להבין: שמאוי אחד ? ! ? ! אי אפשר להתפטר... אם כבר... מה שכן אפשר... זה לקבל מבצע אחד ועוד אחד גם אוי לי מיוצרי וגם אוי לי מיצרי!!

אבל לעומת זאת בלעם ? ! ?

בלעם התחיל זמן קיץ עם כל המרץ... איזה שטייגן... סדר א' ב' וג' בהתמדה. כך היה בשבוע הראשון... ואז פתאום הוא התחיל להרגיש אוי!! אוי לי מיצרי!! אוי אוי אוי... מה עושים?? די... האוי הזה לא נותן מנוחה... אני רוצה להתפטר מהאוי הזה... נו... מה עשה בלעם... הלך מהר ל... פתח את המכשיר... אוהו... עכשיו נרגע האוי... היצר קיבל את שלו ונרגע... אחרי שעתיים שבלעם טינק את הנשמה ואת העיניים שלו... פתאום הוא התחיל להרגיש נקיפות מצפון אימות!! איך עשיתי את זה... איזה פרצוף יש לי... איזה חוטא אני... אוי לי מיוצרי!! אוי אוי ווי... האוי

ובלעם שניהם עלו בדיוק אותו דבר לבית מדרש משה נכנס והתחיל ללמוד... הוא רק התחיל ללמוד לפתע הוא הרגיש אוי!! אוי לי מיצרי!! מה הוא עשה?? ירד לפנימיה... כדי להרגיע את יצרי... הוא רק ירד... שוב הוא הרגיש אוי!! אוי לי מיוצרי!! הוא מיד עלה שוב לבית מדרש... רק פתח את הספר... שוב: אוי!! אוי לי מיצרי!! ירד לפנימיה... שוב אוי לי מיצרי!! משה הקטן הניח אצבעו על מצחו ועשה את החשבון הכי ריאלי!! והכי פרקטי!! והכי הכי פשוט בחיים!!

מה יותר גרוע מאוי אחד?? שני אוי!!

הרי מ"אוי" אחד אני רואה בעיני המפוכחות שאין אפשרות להתפטר... ומה שאני לא אעשה הרי בין כך ובין כך אני ארגיש אוי... שהרי אם אני אדבק ביוצרי אני ארגיש אוי מיצרי! ואם אדבק ביצרי הרי ארגיש אוי מיוצרי!! אז אם ככה ? ! ? ! אם כבר השלמתי שבכל מצב... מה שלא אעשה... אני תמיד אסבול וארגיש אוי... אז להרגיש ש-ת-י פעמים אוי??? למה לי... מספיק לי אוי אחד!!!

אין ברירה!! חייבים ל-ח-ת-ו-ך ול-ה-ח-ל-י-ט:

או אוי לי מיוצרי --- או --- אוי לי מיצרי!! או שאני בוחר ביוצרי עד הסוף ואז אני אסתפק באוי אחד שהוא אוי לי מיצרי!! או שאני אבחר ביצרי עד הסוף ואז יהיה לי אוי אחד שהוא אוי לי מיוצרי!!

אבל לא לבחור?? לא להחליט?? להשאר תקוע באמצע?? ולסבול גם ! ! ! גם מאוי לי מיוצרי וגם מאוי לי מיצרי?

זה בשום פנים ואופן לא!!!

נו... מה אתה אומר על השיקול הזה???

זה נראה לך שיקול של צ-ד-ק-ו-ת??

ממש לא!! זה שיקול נטו ריאלי!! נטו מפוכח!! היגיון בריא ותו לא! זה לא שיקול נוסח "אין צדיק כבן עמרם"

זה שיקול דתי ? ! ? ! זה שיקול שקשור לדת??

נכון!! הוא הלך הרבה... אבל כשהולכים פסיעה אחת קדימה שתי פסיעות אחורה וחוזר חלילה... בסופו של דבר אתה מוצא את עצמך בא-ו-ת-ו מ-ק-ו-ם-!

לבלעם היו כוחות אדירים!! היתה לו נשמה גבוהה ונפש בהמית רחבה!!! רגע אחד הנשמה שלו משכה קדימה ליוצר... רגע שני הנפש הבהמית משכה אחורה ליצר... רגע שלישי הנשמה משכה שוב ליוצר ורגע רביעי שוב הנפש הבהמית משכה ליצר. מה יצא בסופו של דבר?? הוא נשאר תקוע באותו מקום בלי להתקדם ובלי לעשות כ-ל-ו-ם-!!! ו... ו... וכשאני אומר כלום!!! אתה יודע לאיזה "כ-ל-ו-ם" אני מתכוון???

כלום זה ל-א ר-ק שהוא לא הצליח להיות צדיק!!

הוא גם לא הצליח להיות רשע!!!

גם את זה הוא לא הצליח לעשות!!!

אם בלעם היה חותך עד הסוף על הנשמה האלוקית שבו כמו כל רשע... אם הוא היה מדכא את רגש ה"אוי לי מיוצרי" שלו כמו כל רשע... אם כל מצפון שהיה מעיק עליו הוא היה דוחה אותו כמו כל רשע... אתה יודע מה היה יוצא ממנו??? היה יוצא ממנו בדיוק אבל בדיוק!!! מה שתארתי בתחילת המאמר בלי שום הגזמה!!! לפי כל התחזיות היו לו את כל הסיכויים לשלוט בכיפה!! היו לו כל הסיבות להיות הההמליונר והההמכובד... והוא גם לא היה ממצמצץ לכיוון של בלק גם... גם לא לשרים הרבים והנכבדים שלו. כי בלעם היה באמת יושב בבית הלבן ובחדר הסגלגל ומנהל את כל העולם...

נו... אז לאיפה נעלם כל הכוח הגדול הזה???
מחוסר מאזן אימה בין אוי מיוצרי לאוי מיוצרי!!!

מי שהוא לא מאוזן הרי הוא הולך בזיגזג!!
מי שהולך בזיגזג מוצא את עצמו מסתובב סביב עצמו!

ו... בשביל שלא תחשוב שזה תאוריה שלי: תפתח את הפרשה... תראה מדגם קטן של סדר יום אחד בחייו של בלעם ותקיש ממנו לכל האורח חיים שלו...

הזה לא נתן לו מנוחה... המצפון העיק עלי כל הזמן... בלעם החליט: זהו!!! תופסים חיזוק!! נגמר!! מהיום אני יותר לא נוגע באינטרנט... הוא חזר לבית מדרש והוא התוודה בדמעות רותחות... אוהו... עכשיו נרגע המצפון... נרגע ה"אוי לי מיוצרי..." בלעם תפס את החיזוק של החיים... יומיים של שטייגן רצח בלי דברים בטלים... שמו"ע לא פחות מארבעים דקות... אחרי יומיים... שוב... אוי!! אוי לי מיוצרי!!! המחשבות לא נתנו לו מנוחה... אוי אוי אוי... בלעם ירד בשעטה במדרגות הפנימיה... לבש שחורים והתעטף שחורים והלך ועשה מה שיצרו חפץ... אוהו... עכשיו נרגע האוי לי מיוצרי... רק נרגע האוי לי מיוצרי... פתאום בלעם הוצף ברגשות אשם ומצפון... איך קרה לי כזה דבר?? איך ירדתי לכזו דיוטה תחתונה... רק אתמול הייתי עוייבד... ועכשיו ככה ירדתי... אוי!!! אוי לי מיוצרי!!! אוי אוי... בלעם הלך למקווה וטבל והתוודה והתייפח וקיבל ע"ע קבלות... וחיזוק ו... ואל תשאל... בלעם חזר לבימ"ד ושוב קיבל חיזוק באייר שוב רפיון בבין הזמנים אב... שוב חיזוק של החיים באאלול... ושוב נפילה במופע סוכות ב... ושוב חיזוק בתחילת זמן חורף עד הודעה חדשה...

איפה היתה הטעות הפאטאלית של בלעם???

אתה יודע מה?? בא תעשה תרגיל במתמטיקה... תצטייד במחשבון: אם תצליח בתרגיל הבנת את בלעם... מעשה באדם שהלך 700 פסיעות קדימה...

חזר 500 פסיעות אחורה. שוב הלך 800 פסיעות קדימה חזר 900 פסיעות אחורה. שוב הלך 400 פסיעות קדימה. חזר 500 פסיעות אחורה...

עכשיו תגיד לי: אחרי כל זה... איפה הוא נמצא???

אם תחשבון: יצא לך שהוא נמצא באותו מקום!!!

הוא לא זז מילימטר! הוא נשאר באותה נקודת מוצא!! למה? הרי לפי החשבון יוצא שהוא הלך המון פסיעות?

הרי לפניך סדר יום אחד של בלעם:

בלעם מאד רוצה לקלל את ישראל... נו... אז תקלל... מה הבעיה... מי מפריע לך?? לא!! אוי לי מיוצרי!! לא נעים לי מיוצרי... לא יפה לקלל את הבנים שלו... אה... יפה מצידך... אתה מבין שזה לא יפה? !? אם ככה... אז אל תקלל וזהו... לא!! אבל... אבל אני כן רוצה לקלל... אני שששונא אותם... בא לי לקלל אותם... אוי לי מיצרי!! אה... אז אתה כן רוצה לקלל... נו... אז... אז לך... לך עם שרי מדין... טוב... אז אני אלך... וישכם בלעם בבוקר – קנאה מקלקלת את הצורה... זהו!! הוחלט סופית שהולכים לקלל...?? הכל כבר מוכן ליציאה... אבל רגע רגע... אוי... לא... לא נעים לי מיוצרי... לא יפה ככה לעבור על דבריו... אוי... איזה פדיחות מיוצרי... נו... איך מרגיעים את האוי הזה?? אז רגע רגע!! ההההלו... שרי מדין: תקשיבו טוב טוב: שיהיה לכם ברור... "אם יתן לי בללך מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבור פי ה' אלוהי לעשות קטנה או גדולה" רגע... זה ברור לכם?? כן!! זה ברור לנו!! אוהו... אחרי שאמרתי את זה... עכשיו הרגעתי קצת את המצפון שיש לי מיוצרי... (אבל רגע... העיז אחד משרי מדין ושאל: סליחה על השאלה: אבל אם זה כ"כ ברור לך וגם לנו שאוי לך מיוצרך... אז למה בכלל אתה הולך?? הרי הקב"ה כבר אמר לך: לא תאור את העם?? אה... אה... אה... כי סוף סוף אני כן רוצה לקלל... אוי לי מיצרי) טוב... הולכים...

באמצע הדרך... פתאום שוב... נקיפות מצפון... מלאך ה' עומד באמצע הדרך... האתון מתחילה לדבר... בלעם מרגיש שוב את האוי לי מיוצרי... הוא כבר רוצה לחזור "אם רע בעיניך אשובה לי..." אוי לי מיוצרי!! אבל לא... לך איתם... והוא הולך... כי... כי אוי לי מיצרי... סוף סוף הגיעו... הוא כבר הגיע לקלל... לפתע הוא מרגיש אוי!! אוי לי מיוצרי... הוא שוב ניגש לבלק: תקשיב טוב טוב... שיהיה לך ברור: הנה באתי עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישלים אלוהים בפי אותו אשמור לדבר שים לב: חמש פעמים!! חמש פעמים בלעם חוזר על המשפט הזה!!! בסדר... שמענו...

שמענו אותך... שמענו ש"אתה לא יכול לדבר רק מה שה' אומר" למה אתה צריך לחזור על זה כ"כ הרבה פעמים???

אתה יודע למה בלעם חזר על זה כ"כ הרבה...?? פשוט מאוד ומוכר מאוד: מה קורה כשאני רוצה להגיד לשה"ר ככה עסיסי ו... ואני יודע שזה לשה"ר ו... ואני מרגיש נקיפות מצפון... אז מה... לא להגיד?? אי אפשר!! כי... כי... כי אני חייב!! אוי לי מיצרי!! מה... אז כן להגיד?? אוי לא!! איך אפשר... הרי אסור... אוי לי מיוצרי!! נו... אז מה עושים?? נו... תגיד אתה... אני אומר ככה... בזה הלשון: תשמע... "אני לא רוצה להגיד לשה"ר אבל...", "אני לא רוצה לקלל אבל...", "אני לא רוצה לנבל את הפה אבל זה..." נישט שאבעס גרעט אבל... אבל אני מוכר את הדירה שלי בתשע מאות חמישים אלף ו... ו... ונישט שאבעס גרעט... זה היה הסיפור של בלעם!! כשהוא הלך לקלל את ישראל הוא הרגיש מאוד זיפת... הוא הרגיש אוי לי מיוצרי!! אז בשביל להרגיע את האוי הזה הוא כל פעם אמר: הדבר אשר ישלים ה' בפי אותו אשמור לדבר!! בקיצור: לא נאריך בתיאור... אבל אם תשים לב: לאורך כל הדרך... בלעם כל הזמן עמד קרוע בין יצרו ליוצרו!! וזה באמת מה שקרה בסוף... בסופו של דבר: לקלל?? הוא לא קילל!! למה כי אוי לי מיוצרי!!

אבל ללכת לקלל?? הוא הלך!! למה?? כי אוי לי מיצרי!!

לצאת בביזי ביזיונות הוא יצא כי סוף סוף הוא לא קילל והוא נהיה שתום עין וחיגר ונסתלקה ממנו רוח הקודש למה?? כי סוף סוף הוא הלך לקלל...

הוא יצא קירח מכאן ומכאן!!! הוא קיבל מכות מכל הכיוונים גם מיצרו וגם מיוצרו!! הוא גם לא קיבל כבוד אלא ביזיונות והוא גם נטרד ונענש מהקב"ה לנצח...

עכשיו... אחרי שראית מדגם קטן של יום אחד בחייו המזוגזגים של בלעם... מכאן תקיש לכל אורח החיים שלו לאורך כל שנות חייו... נו... עכשיו אתה כבר מבין לאיפה נעלם

רחמים שינסה שיחסום את הדרך לאתון שלוש פעמים... למה הקב"ה שלח מלאך של רחמים?? כי הקב"ה מרחם גם על הבלעמים למיניהם...

ורחמיו על כל מעשיו!!! לא חבל... אתה הרי יודע מהי הבחירה הנכונה... אז תבחר... תחתוך... חבל לי עליך...

לכככולנו יש ניסיונות!!! כולנו זה כולל גם בתוך הבית מדרש גם לבני עליה המופלגים והשקועים בלימוד!! ו... וגם למי שיודע ללמוד מוסר ויש לו יראת שמים טהורה...

כולנו זה החל מבלעם וכלה במשה רבנו!! כן!! ו... וזה לא בושה!!! ניסיונות זה לא עבירה!!

רק מה?? איפה מתחילים ההבדלים???

כשמגיע אותו ניסיון קשה... כשמגיע אותו אאאוי!!! אוי לי מיצרי! כאן מתחיל המפנה!! עכשיו שיהיה ברור:

גם אם תהיה העובד ה' הכי גדול... אפילו אם יהיו לך השגות כמו לבלעם... וכולך תהיה קרבת אלוקים...

אבל כשיגיע האוי לי מיצרי!! ? ! ?

! אתה פתאום תרגיש קטן קטן קטן קטן קטן קטן זה שיש לך השגות גבוהות זה לא יעזור לך בשעת אמת מול האוי הזה!!! תסמוך על היצר הרע... הוא תופר לכל אחד חליפה לפי המידה שלו... ויש לו את כל המידות... גם את המידה שלך... וכשהוא חלילה יפתה אותך... תסמוך עליו שהוא ישתמש עם כזה אוי לי מיצרי שיוכל להעמיד גם אותך באוי לי מיצרי! (ופה הטעות המפורסמת שאין בן עליה שלא טועה בטעות הזו... כשמגיעים מחשבות זרות לבחור בן עליה... מה הוא חושב לעצמו??? למרן שליט"א בחיים לא הגיעו מחשבות... ואני אומר לך הגיעו והגיעו והגיעו!!!! ועוד איך הגיעו) להרגיע את אותו אוי ולדכא אותו??? לא תצליח!!!

רק מה כן?? מה כן תוכל לומר לאותו אוי???

הדבר היחיד!!! היחיד שתוכל לעשות מול אותו אוי!!! זה לומר לו כך: נכון אאוי... אתה אוי אוי אוי... אוי ווי... אתה כזה אוי לי מיצרי נורא... עד כדי כך... שהיא היא!!!!!! אם אני רק ארצה אותך... מחכה לי כזה אוי לי מיצרי... כזה אוי ווי

כל הכוח האדיר הזה??? כי גם בתרגיל המתמטי שעשיתי לך מקודם... גם שם הבן אדם הלך הרבה פסיעות... אבל כשהולכים צעד אחד קדימה צעד אחד אחורה... הרי גם אלוף העולם בריצה... הרי בריצה שכזו הוא ישאר באותו מקום!!! גם בשביל להיות רשע "מוצלח" צריך לחתוך!!! גם הוא צריך לחתוך על אוי לי מיצרי ולדבוק עד הסוף ביצרי!!! אבל בלעם לא היה מסוגל רגשית לחתוך לא על היוצר ולא על היצר!! א"כ מה הפלא שהוא יצא שלמזל מארץ השלמזלים. רבן של כל בני גולת השלמזלים

ו... ו... ודבר אחד שיהיה לך ברור!!! ברור ברור!!!

שאם בלעם היה מבין וקולט כמו משה רבינו שהוא חייב לחתוך!! אם הוא היה קולט שאין ברירה: אני חייב להחליט באיזה אוי לבחור ועד הסוף!! אוי באוי לי מיצרי או באוי לי מיצרי!! ללא ספק!!!!!! הוא היה בוחר לדבוק ביוצרו ולחתוך על יצרו!! כי בלעם לא היה טיפש... הוא ידע טוב מאוד איפה הכתובת הנכונה...

נו... אם ככה... אז באמת מהי נקודת ההבדל בין משה לבלעם??? שמשה היה צדיק ובלעם רשע???

לא!! זו לא הנקודה!! זה אנחנו רואים רק במבחן התוצאה... אבל תתבונן בשורש הפנימי והעמוק:

איפה היתה ההההנקודה???

איפה היה הצעד הנכון של משה ואיפה היתה הטעות הטראגית של בלעם??? הנקודה היא כך:

משה השכיל להבין בהיגיון פרקטי ומפוכח שאם רוצים לעשות משהו חייבים לחתוך ולבחור או ביוצר או ביצר ולהשלים עם אוי אחד!! בשביל לא ליפול בין הכסאות ולא לזוז מילימטר... וגם לסבול משני אוי גם יחד...

ואת זה בלעם לא הבין!!!

וכואב הלב!!! רחמנות... כן... כואב הלב... והקב"ה בכבודו ובעצמו שלח אליו מלאך של

של בן עליה להצליח מול הניסיונות שמופיעים גם מתוך בית המדרש!! אותו אחד שנעלם לנו פתאום מבית המדרש זה לא בגלל שהיה לו אוי לי מיצרי!!! אלא מאי?? בגלל שלא היה לו את האוי לי מיצרי להעמיד כנגדו!!!

תחשוב על זה!! זה פשוט!!!

הפרסה של בלעם לא היתה מהאוי לי מיצרי!!! אלא מחוסר מאזן אימה מספק מהאוי לי מיצרי!!!

זה מה שהיה חסר!!! זו הפרסה שהפכה במאה שמונים מעלות את חברי הטוב... זה לא שפתאום נכנס בו איזה דיבוק ולך תדע מתי הוא נופל עלי... הניסיונות שלו והאוי לי מיצרי שלו עכ"פ בנקודת המוצא לא התחילו מנקודה יותר גבוהה מהניסיונות הנורמלים של כולנו... אלא שלא היתה לו את הקונטרה המספקת של האוי לי מיצרי!!! את זה אנחנו צריכים להכניס לראש... ובינינו... זה ממש לא מסובך... רק תסתכל להם בעיניים החלולות... המחפשות הריקות. ואם יש לך טיפה טביעות עין גם האכולות והכבויות... ממש לא נראה לי שרע לי יותר מהם... גם אם לפעמים רע לי ממש לא נראה לי שהייתי מתחלף איתו ואם אתה לא מאמין לי... לך תתפוס אותו בשעת אמת גם הוא יודה.

רק לסיום: צו"ל יקר: רע לך??? קשה לך עם האוי לי מיצרי??? אז אני רוצה לגלות לך סוד: איש בשורה אני: מקודם אמרתי לך שמאוי אחד אין אפשרות להתפטר!!

אז זהו שכן!!! זה אמנם לא יגיע היום ולא מחר... אבל בטווח ארוך... שלמה המלך שקרא ליצרו שונא!!!: הבטיח לנו ש--- "אם רעב שונאך האכילו לזם ואם צמא הוא השקהו מים, כי גזלים אתה זזתה על ראשו וה' ישלם לך". והגמ' בסוכה (נב). דורשת:

"אל תקרי יסלם לך חלל יסלימו לך – שיהא שלם ילך עמך ואוהבך, ואל ישיאך לחטוא וליאבד מן העולם" (רש"י). אתה שומע?? שלמה מבטיח: אם תדבק ביוצרך עד הסוף!!! וכשיצרך יזעק לך אוי! אל תתייחס ותמשיך להאכיל אותו תורה ותמשיך להשקות אותו תורה ולא תרגיע אותו אלא רק גחלים של מוסר התורה אתה תחתה על ראשו... אני מבטיח לך אומר שלמה: שיום יבא וה' יסלימו לך!!! היצר הרע פתאום יהיה חבר שלך... לא תאמין. אבל יום יבא ואתה תפתח את

מיוצרי שהוא נורא לא פחות ממך... לרשעים יש מלא מלא אוי לי מיצרי!! ולכן רשעים גם מלאים מלאים חרטות!! הרשע לא היה מסוגל לעמוד מול כ"כ מ-ל-א אוי לי מיצרי!! נו... אז מה... מה הוא קיבל בתמורה???

מלא מלא חרטות!! מלא אוי לי מיצרי!!! הנשק היחיד שיכול לעמוד בשעת אמת מול אוי לי מיצרי! זה רק אוי לי מיצרי!

על יוסף נאמר שהוא פ-ט-פ-ט ביצרו!!! מה זה הפטפטת הזו??? מה הפירוש המילולי??

פטפוט הוא מלשון: מאזן והשוואה!! (כך מצינו גבי שבת, ששיעור חרס לעניין הוצאת שבת הוא כדי לעשות פטפוט והוא "רגל למקום מושב הכור, שמושיבין אותו על כן ובסיס העשוי לכך", משמע שעניין פטפוט הוא מלשון השוואת הקדירה שתעמוד ישרה ע"ג הכן המיועד לה) הביאור בזה הוא כך: כשיוסף התמודד מול הניסיון הגדול והנורא... הוא הרגיש כזה אוי!!! האוי לי מיצרי היה כזה נורא שלא היה לו שום תירוץ ושום התחמקות מול האוי הזה אלא---

כי איך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלוקים נכון!!! אמר יוסף: אוי לי מיצרי!! אוי אוי... אוי ווי... אבל אם האוי לי מיצרי הזה כ"כ קשה... אז מה מחכה לי ברגע שאחרי שארצה את האוי הזה???

מחכה לי בדיוק אוי כזה!!! ממי?? מיוצרי!!! תבין: למה אנחנו לא מפחדים שצפון קוריאנה תזרוק עלינו אטום?? אתה יודע למה?? כי היא יודעת שגם לנו יש אטום!!! אטום מול אטום זה לא משתלם לאף אחד!!!

על אותו משקל בדיוק: כשיוסף עמד מול האוי לי מיצרי האטומי!!! הוא פטפט ליצרו ואמר לו: האיום האטומי הזה לא משכנע אותי להיכנע... כי ברגע שאני אכנע לאוי האטומי שלך- יצרי!! מיד מחכה לי אוי האטומי מיוצרי אם ככה... אז לא הרווחתי כלום!!! אז בדיוק כמו שהסיבה היחידה שצפון קוריאנה משביתה את הנשק האטומי שלה זה רק בגלל מאזן האימה שיש לה מהנשק האטומי האמריקאי, כך יוסף העדיף להימנע מלרצות את אוי האטומי של יצרו רק בגלל שהוא העריך ופטפט והבין שברגע שהוא משבית את האטום של יצרו מיד נופל עליו האטום מיוצרו... זו נקודת המבחן!!! וזו הערובה

הגמ' והיצר הרע לא יזעק לך אוי!! אתה לא תרגיש אוי לי מיצרי... אתה מאמין?? אבל הבנוס הזה והתשלומים האלו שייכים רק למי שבוחר במסלול הדבקות ביוצר ובחירה באוי מהיצר!! יהי רצון אמן.

כמה נקודות למחשבה שטוב לתת עליהם את הלב בבין הזמנים:

א. כתב הרמב"ם: "ויש דברים אחרים שהן בכלל חילול השם והוא שיעשה אותם אדם גדול בתורה ומפורסם בחסידות דברים שהבריות מרננים אחריו בשבילם", מלשון הרמב"ם משמע להדיא שלגבי דינא דחילול ה' אין נפ"מ מה אישיותך באמת, האם תוכך כבודך או לא, ומסיבה פשוטה: דכיון ש"חילול ה'" מגיע מזוית הראיה של העולם החיצון בטר דידהו אזלין, וממילא כל שבעיני העולם הרי הוא "מפורסם בחסידות" אפילו אם אינו כן באמת, הרי אם "הבריות מרננים אחריו", הרי זה מיד חילול ה', וא"כ בימים קשים אלו שעיני הכל נשואות אל בני הישיבה, ובוחנים אותנו בשבע עיניים, אנן סהדי שכל בן תורה שנוטל שם "בן ישיבה" הרי הוא כלפי כל החפשיים כ"אדם גדול בתורה ומוחזק בחסידות" (לכל הפחות לגבי דינא דחילול ה'), וא"כ צריך לזהר מאוד מאוד בחומר עוון זה ש"מי שיש חילול ה' בידו אין כח לא בתשובה לתלות ולא ביוהכ"פ לכפר ולא ביסורים למרק אלא כולם תולין ומיתה מכפרת שנא' 'ונגלה באזני ה' צבקות אם יכופר לכם עוון זה עד תמותו' (יומא פו.)

מן הראוי לבן תורה ללכת בכובע וחליפה ברחוב (גם בימים חמים אלו) ובפרט כשהוא מהלך במקום שאין שם בני תורה, ויש ללמוד זה מגמ' בזבחים (יט.): "אמר רב הונא בר נתן: זימנא חדא הוה קאימנא קמיה דאיזדגר מלכא (-ניצבתי לפני המלך ששמו איזדגר), והוי מילדי המיינאי ותתייה ניהליה (-אבנטי היה גבוה מלמעלה, והפשיטו איזדגר והורידו למטה כדי לנאותו- רש"י), ואמר לי: 'אתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש' כתיב בכו", הרי לך שמלך נכרי הכיר שראוי לבן תורה ללכת בבגדים חשובים שמייחדים אותו ומבדילים אותו מהמון העם, א"כ מאי נעני אנן.

מ"מ אפילו שצריך להתנהג בהתנהגות אצילית בהתהלכו בין החפשיים, אבל בדברים שבקדושה, אין לו להתחשב בדעתם כלל ועיקר, אשר ע"כ: אם מקום פריצות הוא ילך בראש מורכן ואין כאן המקום לחוש לחילול ה', אדרבה: זה קידוש שם שמים הגדול ביותר, כשעומדים אנו על עקרונותינו ולא חשים כלל למלעיגים עלינו בעבודת הבורא,

ב. יש להעתיק את המ"ב (סי' ע"ה סק"ז) בעניין שמירת העיניים וז"ל: "לענין איסור הסתכלות לכו"ע המסתכל באשה אפילו באצבע קטנה כיון שמסתכל בה להנות עובר בלאו דלא תתורו אחרי עיניכם ואמרו שאפילו יש בידו תורה ומע"ט לא ינקה מדינה של גיהנם וראיה בעלמא לפי תומו בלא נהנה שרי אם לא מצד המוסר ובספר מנחת שמואל הוכיח דאדם חשוב יש לו לזהר בכל גווני. וכתב הפמ"ג דבמקומות שדרך להיות מכוסה [כגון זרועותיה וכה"ג שאר מקומות הגוף] אף ראייה בעלמא אסור", ועל דא וכיוצ"ב אמרו חז"ל (מכות כג:) "כל היושב ולא עבר עבירה נותנין לו שכר כעושה מצוה", (ויש להתעורר בזה: דהנה בן תורה שהתעורר לילך בראש מורכן ברחוב, הרי כלפיו שמירה לאחד שמירה למאה, אבל כלפי שמיא, הרי על כל מראה חציפות הנגלה כעת בקצה הרחוב נחשב לו כמצוה בפני עצמה.)

ג. כתב המ"ב (סי' קנ"ה סק"ד) וז"ל: "עיקר מצות תלמוד תורה אין לה שיעור וחיובה הוא כל היום כל זמן שיש לו פנאי וכדכתיב לא ימוש וגו' וכשיש לו פנאי והוא מבטל מלמוד תורה

מרצונו הוא קרוב למה שאחז"ל על הפסוק כי דבר ה' בזה זה שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק. ואחז"ל "העושה תורתו עתים [ר"ל שאינו לומד אלא בעתות מיוחדות אף שיש לו פנאי ללמוד יותר] הרי זה מפר ברית ויליף זה מן הכתוב עת לעשות לה' הפרו תורתך" אלא הכונה בקביעת עתים לתורה הוא שצריך האדם ליחד עת קבוע בכל יום שלא יעבירו בשום פעם. ואם אירע לו אונס שלא היה יכול להשלים הקביעות שלו ביום יהיה עליו כמו חוב וישלימו בלילה וכדאמרינן [עירובין ס"ה] "ראב"י יזיף ביממא ופרע בלילא". עכ"ל.

ד. יש לזכור שבעוד חודשיים נעמוד כולנו ביום הכיפורים ונתוודה על חטא שחטאנו לפניך ב"ועידת זנות", ואז לא כ"כ נבין כלפי מה הדברים אמורים, לכן זה הזמן לתת את תשומת הלב לאותם התאספויות שאמנם מתחילות בסתם שיחת רעים על דא ועל הא שאין בה כל חשש, אבל לאחר שכבר סיימו להקיף את כל הנושאים שעומדים על הפרק, לאט לאט הרמה יורדת בהדרגתיות, ואט אט האסיפה מקבלת פנים חדשות של קלות ראש, שמכאן ועד לשון הרע, הפקרות וניבול פה הדרך קצרה... וכידוע: לאחר ששרוים כבר עמוק בתוך אותה חבורה קשה להתנתק ממנה, אשר ע"כ: החכם עיניו בראשו, וברגע שתראה שהתוכן מתחיל להתרוקן מתוכנו, תאמר שלום לכל החבורה לפני שתהפוך ל"ועידת זנות" ולכלל "כת ליצנים ומספרי לשון הרע".

ה. כתב השו"ע (סי' רל"א ס"א): "בכל מה שיהנה האדם לא יכוין להנאתו אלא להחזיק גופו לעבודת הבורא יתברך כדכתיב "בכל דרכיך דעהו", ואמרו חכמים: כל מעשיך יהיו לשם שמים שאפילו דברים של רשות כגון א. האכילה ב. והשתיה ג. וההליכה ד. והשיבה ה. והקימה ו. והשיחה ז. וכל צרכי גופך יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו, שאפילו היה צמא ורעב... יתכוין שיאכל וישתה כדי חיותו לעבוד את בוראו... וכן בשכיבה... אפילו בזמן שהוא יגע וצריך לישן כדי לנוח מיגיעתו... יתכוין לתת שינה לעיניו ולגופו מנוחה לצורך הבריאות שלא תטרף דעתו בתורה מחמת מניעת השינה... וכן בשיחה צריך שתהיה כוונתו לעבודת הבורא או לדבר המביא לעבודתו... (ועוד עיי"ש באריכות גדול)

יש לדעת שהלכה זו אינה משנת חסידים אלא היא כוונה פשוטה שכל אחד מאיתנו שייך בה ויכול לזכות בה לפי ערכו, ומבהיל על הרעיון להעלות על הדעת ששני אנשים בעלי מדרגה שווה יצאו מבין הזמנים, אחד עם רבבות מצוות והשני חסר כל, וכל ההבדל שביניהם לא היה במעשה אלא ב"יחוד המחשבה", שהאחד כיוון בדעתו שכל מנוחתו תהא "לדבר הגורם עבודתו", ונמצא שכל הרשימה הבאה כדלהלן: א. "האכילה" בכל מיני מאכלים ותענוגות שהירשה לעצמו בבין הזמנים, ב. "השתיה" של מיני משקים, או גלידות ומיני תפנוקים המצוים בימי הקיץ ובבין הזמנים, ג. "ההליכה" לכל מיני טיולים ומחוזות לשם תענוג, ד. "השיבה" בכל מיני וסוגי הנופשונים למיניהם או בים למטרות נופש, ה. "הקימה" – המאוחרת קימעה (קודם זמן קריאת שמע ותפילה), שנתן לעיניו דרור לישון שינה מרובה מאשר רגיל בה בשאר ימות השנה, ו. ו"השיחה" שהירשה לעצמו לשבת ולשוחח ברוגע שעות רבות במשך כל בין הזמנים, כל הרשימה הרבה והארוכה הזו שמצטיירת אצלנו כ"דבר הרשות" וכמעט נרשמת אצלנו כריחוק מעבודת ה', הרי השו"ע אומר להדיא שבמידה ש"יהיו כולם לעבודת בוראך או לדבר הגורם עבודתו הרי הוא עובד את בוראו תמיד" ועצה טובה כתב שם במ"ב בשם החיי אדם וז"ל: "וראיתי לאנשי מעשה שקודם אכילה היו אומרים: הנני רוצה לאכול ולשתות כדי שאהיה בריא וחזק לעבודת השם יתברך", ואפילו שאנחנו לא אווזים לגמרי במדרגה זו ויש לנו עוד פניות בענייני העולם הזה, אבל אם אומר זאת בגילוי דעת בפה מלא, יש בזה תוקף שמגלה דעתו עכ"פ שזו היא עיקר כוונתו, ו"אחר כוונת הלב הן הן הדברים".

ו. בין הזמנים הוא הזדמנות נוספת "להאריך את תוחלת החיים בכמה שנים נוספות" ע"י הקפדה בכיבוד ומורא אב ואם שנקראת בלשון חז"ל "חמורה שבחמורות", ואכן מצוה זו

קשה מאוד בפרט כדור זה שהפערי המושגים בין ההורים לבנים הוא תהומי ממש, ובהרבה מהמקרים ישנם דקויות ורגישויות שהמתמודד בה צריך להשתמש בעיקר בשולחן ערוך החמישי, לדוגמא: אחד מהתופעות היותר מצויות בבין הזמנים היא בהורים שמטבעם הם דואגים ומפחדים שבנם יצא למסלולים וטיולים, ואם ישמע בקולם הרי יפסיד את כל הטיולים שכ"כ חושק לצאת אליהם, (ובפרט כשכל חבריו הולכים לשם והוא נשאר בגפו..). כמו כן כל מיני שינויי הנהגות שראה הבחור בישיבה ואימץ לעצמו שאינה מוכרת למסורת המשפחה וכל כיוצ"ב, יש לדעת שבכל השאלות מהסוג הזה, אין מקומם בספרי השו"ת או בספרי ההלכה המובהקים, אלא בכה"ג כל מקרה לגופו, והטוב יעשה אותו בחור אם יקח לעצמו רב המכיר אותו מחד ואת הוריו מאידך, והוא ידריך אותו בכל מקרה לגופו. בין כך ובין כך: למתמקמק בניסיון האם כדאי לשמוע להוריו או לא? הרי הקב"ה בכבודו ובעצמו מבטיח ואומר: "למען ייטב לך!!" הרי לך הבטחה מפורשת שמי שיעשה מה שהוריו מבקשים, יהיה לו טוב!!.

ז. הקפדה על שעת קימה סבירה בבוקר הוא מהדברים שכמה גופי הלכות תלויים בהם, החל מזמן קריאת שמע שאם עבר זמנה, עבר על מ"ע דאורייתא, ועליו נאמר: מעוות לא יוכל לתקון, ובזה"ק כתב: שהוא בנידוי, ויש לתת את תשומת הלב דהנה הטעם מדוע מצות ק"ש של שחרית היא עד ג' שעות, היא לא בגלל שרצון ה' היה שתקום מוקדם למרות שרצונך לישון עוד, אלא אדרבה, הטעם שק"ש היא עד ג' שעות משום דכתיב: "בשכבך ובקומך" בשעה שבנך אדם שוכבים, ובשעה שבנך אדם קמים, הרי לך שמי שקם לאחר קריאת שמע, הרי עוד קודם שחסר לו ביראת שמים, חסר לו גם בעצם האדם שבו!!! מכאן יש גם להוציא שמי שייך לקבוצת המועדון ששמה "אדם", אמור לקבוע לו סדר יום, שילך לישון בשעה שבני אדם שוכבים, וגם יקום בשעה שבני אדם עומדים, ומכאן ואילך, כבר ממילא יוכל לקרא ק"ש לפני סוף זמן קריאת שמע, ולהתפלל קודם סו"ז תפילה,

ח. "ונשמרתם מאוד לנפשותיכם", בעוד כחודשיים נעמוד ונתחנן "אבינו מלכנו כתבנו בספר זכויות", קח בחשבון: שאז זה אולי כבר יהיה קצת מאוחר, משום שזכויות אמנם היו לך גם היו, אבל הם הוצאו מתכנית החסכון שלך בשביל לממן עוד איזה מסלול אתגרי חסר אחריות, שהעמיד אותך בסכנה, שאמנם ראית שכולם עברו אותו בשלום, אכן כן, אבל אתה יודע כמה "מנכים לו מזכויותיו" הם שילמו על התענוג הזה?? אתה יודע כמה דמעות תפילה יקרות של האמא והסבתא הוצאו מבית גנזיו של הקב"ה כדי לממן את התענוג המפוקפק הזה במינימום נזקים (גם תזכור: שהוריד שאת כל נשמתם נתנו בשבילך, לא מבקשים ממך כל גמול, רק בקשה אחת צנועה הם שוטחים לפניך: אנא, אנחנו רוצים להוביל אותך לחופה, מותר להם לקבל ממך את זה, מותר לך לקחת אחריות על זה).

כמה טיפים פרקטיים לקראת בין הזמנים לבחור הדר בעיר

ואינו חוטא...

לאחר השואה היו כל מיני התבטאויות מגדולי ישראל למה קרתה השואה... מה זאת עשה אלוקים לנו?? אז היו כאלו שאמרו בגלל שעסק התורה נחלש... והיו שאמרו שזה הגיע בגלל הציונות והנפילה באמונה... והיו שאמרו שזה הגיע בגלל צניעות וקדושה... מי אנחנו שנכריע... אבל על כל פנים... למי שאמר שהשואה הגיעה בגלל צניעות... יש לו הוכחה אחת מפורשת

מהתורה: חטא פעור!!! יש לי חידה: כמה הרוגים היו בחטא פעור??? מה תענה לי?? עשרים וארבע אלף?? אתה צודק!!! גם אני חשבתי ככה עד לפני כמה ימים... אבל מישהו לפתע העיר את תשומת ליבי... שמשה רבינו ציווה את שופטי ישראל הירגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור... אומר רש"י: כל אחד ואחד מדייני ישראל היה הורג שנים ודייני ישראל שמונת ריבוא ושמונת אלפים במספר שלנו: שמונים אלף ושמונה מאות!!! זה רק השופטים!!! וכל אחד מהשופטים צריך להרוג שנים... זאת אומרת: תכפיל 88.000 כפול שתיים? כמה יוצא: 176.000!!! ותוסיף עוד 24.000 שמתו במגיפה שאח"כ... אתה שומע??? זאת אומרת: לפי החשבון יוצא שההרוגים בחטא פעור היו בדיוק 200.000 מכלל ישראל!!!!!! אתה יודע כמה זה מאתים אלף??? שליש מכלל ישראל!!!! פחד פחדים!!!! העשרים וארבע אלף שכתוב שהם מתו... זה רק בסוף... זה רק המגיפה שהגיעה בעקבות החטא... אבל על החטא בעצמו??? שליש מכלל ישראל נכחד על חטא קדושה ועריות!!!!!!

לדאבוננו הרב... שלישי מכלל ישראל זה משפט קצת מוכר... גם בשואה נכחדו שלישי מכלל ישראל... פחד פחדים!!! ובשבוע הזה- פרשת מטות... אנחנו מצווים לצרור את המדיינים ולנקום בפושע המלחמה הנאצי שהכחיד שלישי מכלל ישראל... מי זה הנאצי הזה??? עריות!!!! ענייני קדושה!!! שמירת עיניים! לנו אין כוחות לנקום בכוחות הרע... אנחנו לא נמצאים בדור דעה שהיה להם כוחות לצאת בחרב וחנית מול כוחות הטומאה... לא נותר לנו אלא להישמר ממנו!!! ולהתחכם ולהתכונן ולהפעיל את כל המוח היצירתי שלנו איך להישמר מפני המארבים והמוקשים שהיצה"ר מעמיד לפנינו...

אז בימים אלו... שאוטוטו אנחנו יוצאים לימי בין הזמנים... ויש לנו- הבני תורה את ההתמודדות לפגוש את אותו יצר הרע המדובר שכל הזמן מתריעים עליו בייחס לאינטרנט... ולפגוש אותו מותאם לרמה הרוחנית שלנו... פה נקודת המבחן שלנו... אז לפניך... במאמר הזה נלקטו כמה וכמה עצות... סליחה... לא עצות... עצות זה מילה מידי כבידה בשביל זה... הייתי קורא לזה טיפים... כן... טיפים פשוטים ומעשיים ואפילו טכניים... כיצד להתמודד איכשהו עם הקושי הזה... טיפים מהשטח... היישר מזירת הניסיון... מזירת ההתמודדות ולפעמים גם מהכשלונות... אבל שיהיה ברור: אחרי כל העצות... זה עדיין קשה!!! ואף אחד לא אמר שלא... בשביל זה זכינו להימצא בדור אחרון... דור שמקבל שכר כנגד כולם... בהצלחה!!

חוזר: בשביל שיהיה לך מעניין ומגוון בעיניים!!!! כדי לשמור על הצבע הסמוק והרענן בלחיים שלך... כן כן... אולי שכחת אבל אתה בעצמך לפני ארבעה חודשים ברכת בשם ומלכות: "אשר ברא בריות טובות ואילנות טובות להנות!!!! להנות בהם בני אדם... זאת אומרת: הצורך לראות עולם... ולהסתכל מידי פעם בחלון ולראות אנשים ומכוניות ומנופים ומשאיות זה... זה צורך לגיטימי לגמרי!!!! זה צורך שהקב"ה בכבודו ובעצמו טרח לעשות אותו ומעוניין שתספק לעצמך את הצורך הזה... אה... אבל מה נעשה שדא עקא... לדאבוננו הרב ברחוב הזה יש עוד כמה דברים שהקב"ה לשם שינוי לא מעוניין שאני אראה אותם... ו... ו... ולכן אני

הדבר הראשון ואם אתה שואל אותי... החשוב

ביותר!!!! תפנק את עצמך!!!!

מאוד מאוד קשה להסתגר כל היום בארבע קירות... ולהסתובב שבוע ימים עם עיניים בריצפה... מאוד מדכא במשך בין הזמנים שלם לראות רק את האספלט של המדרכה... זה קשה... זה מדכא... והכי הכי: זה גם לא רצון ה'!!!! (וברוב הפעמים זה גם לא ריאלי... אתה פשוט לא תעמוד בזה... בא נהיה ריאליים...) סוף סוף אל תשכח שהקב"ה ברא עולם מאוד יפה... עם הרבה סוגי עצים ופרחים... ושמים תכולים... וצוקים... ו... ואפילו חלונות ראוה... וגם מודעות ברחוב... את כל זה הוא עשה... ולמה אתה חושב הוא עשה את זה?? בשביל שיהיה לך מעניין בעיניים!!! כן... אני

(אגב: לגבי קייקים... הניסיון הוכיח שתמיד רוצים להגיע לשם כשהכל ריק... אבל למעשה ברוב הפעמים זה פשוט לא הולך וכמעט לא אפשרי... ושם אתה מבין לבד שזה חמור לאין ערוך!!! שם זה כבר לא בגדר "איכא דרכא אחרינא" אלא זה כבר בגדר "אחורי אשה בנהר" וזה חמור מאוד מאוד!!!! שם אל תסמוך על אף אחד... גם לא על המארגנים של הקעמפ... כי הם כעת עסוקים בלריב עם הנהג על המחיר... הנושא של שמירת העיניים שלך לא בדיוק נמצא בראש שלהם כעת... אתה צריך ללכת לאישיות רוחנית בישיבה שיבדוק את זה בצורה רצינית... אין עצה ואין תבונה... תעמוד על המשמר... ואל תתפתה גם אם אף אחד לא ישתף איתך פעולה... כאן המקום לקנאות קנאת ה'!! בפירוש!!!!)

הטיפ השני: לא צריך לקחת אחריות של מאה אחוז על שמירת העיניים!!! אתה צריך בסה"כ לעשות את שלך!!! והשאר תשאיר לרבש"ע... מה אני מתכוין? אתה צריך ללכת עם ראש למטה... עכשיו: יש בעיה... יכול להיות שגם אחרי שהראש שלי למטה... פתאום יעבור ממש לצידי משהו לא טוב... ויתגנב לי בזוית העין וחלילה אכשל במראה אסור בעל כרחי??? אז זהו זה!! שזה כבר לא עניינך... את זה תשאיר לרבש"ע... ולמה כ"כ חשוב לי להגיד לך את הדקדוקי עניות האלו??? כי אחד מהגאונות וההתחכמויות הגדולות ביותר של היצר בנושא הזה: שברגע שהייתי יוצא מהבית... הייתי מיד בודק "מה המצב ברחוב"... האם אפשר ללכת במדרכה הזו... או שצריך לעבור למדרכה השניה... ואז אני "בודק" ו"בודק" את השטח... ו... והיצר הרע חוגג... זה בסיידר... זה בדיוק מה שרציתי... לא יותר מזה... רציתי רק ש"תבדוק" את השטח... אחרי שכבר "בדקת" את השטח... עכשיו אתה יכול מצידי לשמור על העיניים כמה שאתה רוצה... כל מה שרציתי שתראה כבר ראית... אז זהו זה!!! תנוח דעתך!!! אתה לא צריך לבדוק את השטח... אתה עושה את שלך והולך עם ראש למטה... ואם חלילה מישהו יעבור לידיך... לית לן בה... זה לא אחריותך... על זה נאמר: לא עליך המלאכה לגמור... ומהניסיון: ברגע

לא יכול ללכת ברחוב ולהסתכל לכל עבר!!!
אם ככה: יש פה בעיה!!! כמו כל פלונטר הלכתי... מצד אחד: רצון ה' שאני אראה עולם... מצד שני יש בעולם הספציפי הזה דברים שהוא לא רוצה שאני אראה...
אז אין ברירה!!!! אם באמת אי אפשר היה לקיים שניהם... היית באמת צריך להסתגר בבית... כי אין חכמה ואין תבונה לנגד ה'... אבל זהו שלא!!!! אני רוצה לגלות לך שאפשר לקיים שניהם!!!! ולכן חייבים למצא תחליף לרחוב המלוכלך... מוטל עליך!!! לשבור את הראש ולחפש ולברר על איזה מקום מבוקר שאתה כן יכול ללכת לשם... ושם כן!!! כן אפשר לראות את העולם היפה שהקב"ה ברא ולא להיכשל בפריצות...!!!! (אגב: זו המטרה העיקרית ואולי אפילו היחידה של הקעמפ שעושים בישיבות... המטרה היא לאפשר לבחור בן עליה לראות נוף... ולטייל... ולשכשך רגליו במים... בסביבה סטרילית ממפגעים רוחניים...) מה שאני הייתי עושה... אני הייתי מבטיח לעצמי: אני כעת אשמור על העיניים אפילו שקשה לי לתקוע את הראש באדמה... אבל בעוד יומיים אני בעזה"ש אצא לאיזה תצפית מסוימת שביררתי היטב שבשעה מוקדמת בבוקר האזור הזה נקי!!!! ושם אני אשאף אויר... שם אני אהנה מהבריאה המופלאה של הקב"ה... שם אשתחרר... שם אהנה... ושם אקיים את רצון ה' ואשמח אותו בהנאה שאני נהנה מהבריאה הכ"כ מדהימה שהוא ברא במיוחד בשבילי... אם חלילה וחס לא תעשה משהו בסגנון הזה... אל תבא בטענות לרבש"ע... קשה לי... אני מרגיש חנוק... אז אני רק אסיים בטיפ קטן: מהניסיון: השעות המומלצות ביותר לטיול לבני עליה הם בשעות הבוקר המוקדמות ממש!!!! עד השעה 10.00... הניסיון הוכיח שהרחוב די נקי... אז כל המופקרים ישנים... ואז בגג גדול הסיכון הוא פחות גדול... (ועדיין כמובן צריך לשמור אבל הרע במיעוטו) כן... תצא... תהנה... ותודה לקב"ה ותאמר לו: מה רבו מעשיך ה'! והכי הכי חשוב: שלא תחשוב לרגע שהקב"ה לא רוצה שתהנה!!!! רק את העלילה הזו אל תעליל על אביך שבשמים...

שהראש למטה זה בסיידר!!! שום מראה זר לא נכנס בתוך הד' אמות שלך... רק מתי הוא כן נכנס?? כש"בדקת" לפני כן... אז בתת הכרה אתה שם לב ודו"ק...

סוף סוף קיי"ל: שאין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים...

הטיפ השלישי: לא להיכנס לניסיונות!!!! לא להסתובב במקומות מועדים לפריצות... זאת אומרת: למרכז העיר... או לאיזה מרכז קניות שאתה לא חייב להיכנס... אל תכנס!!! כאן המקום להבהיר: בדברים כאלו מותר לסרב אפילו להורים... כי... אין אפטרופוס לעריות!!! ו... וכמובן שכל מקרה לגופו וטוב לעשות שאלת חכם... ויותר ממה שצריך לעשות שאלת חכם... צריך להפעיל שכל בריא הגיוני וריאלי... תבדוק את עצמך... בנושא זה בפרט... זה מאוד משתנה לפי מצבי רוח... לפעמים יותר קשה... לפעמים נורא קשה... ולפעמים קל מאוד... ולא תמיד זה תלוי במדרגה... זה בדיוק כמו מצב רוח... ותיקח בחשבון: שלא תמיד ההורים יודעים איזה התמודדויות יש לך... יש אנשים מבוגרים שממזמן עברו את סוג ההתמודדויות האלו... וזה פשוט לא עומד להם בראש... קח בחשבון: שכשאמא שלך מבקשת ממך לעשות לה סידורים בכזה מקום היא לרגע אחד לא מעלה על דעתה שיש לך איזושהי בעיה במקומות האלו... ולכן!!! אחד מן השתים או שתעורר את תשומת ליבם של ההורים ופשוט תזכיר להם שאתה בחור... ואני מבטיח לך שכמעט מאה אחוז שהם יבינו אותך מצוין... אבל גם אם אתה לא פתוח איתם בנושא הזה... אל תראה לא בהם כחסרי רגישות... ולא בך כאחד כזה שלא שומע בקול ההורים אלא פשוט אי הבנה... זה הכל...

מה שברור: ההורים מאוד יכבדו אותך אם הם ידעו שאתה לא רוצה ללכת למקום פלוני כי אתה לא רוצה לשרוף את העיניים... אני מבטיח לך שהם יכבדו את זה... אל תתבייש בזה!!!

וכעת ניגש לנקודה הרביעית שצריך לקחת בחשבון:

הניסיון הוכיח שהנושא של שמירת עיניים הוא מאוד אינדיבידואלי... לכל אחד יש רגישות משלו בתחום של הראיה... וזה ממש קיצוני!!! זאת אומרת: יש אחד שיש לו רגישות למשהו מסוים ש-לך זה בכלל לא מפריע... ויש דברים שאצלך זה ממש כאש בנעורת ואצלו זה כככלום... לדוגמא: ישנם כאלו שבעיר חרדית הניסיון יותר קשה להם מאשר במקומות חילוניים... וישנם כאלו שבדיוק הפוך... בקיצור: אין שום תיאום עמדות בין אחד לחבירו... ובין רגישות לרגישות... ולמה כ"כ חשוב לי להדגיש את זה??? כי אל תקיש את עצמך לחבר שלך בתחום הזה... כי תבין: כשמתחיל הזמן... כמה שעות אני צריך ללמוד?? אני פשוט בודק כמה חבר שלי לומד ולפי זה אני איכשהו קובע את ראף הרצינות שלי... כשל"ע אני הולך בלוויה... כמה זה עצוב??? כמה צריך לבכות??? אני פוזל לכיוון השני... ואני בודק כמה אמורים לבכות וכמה זה נורא... בקיצור: זה אנחנו!!!! בין תרצה בין לא תרצה... זה העובדה!!! בכל דבר אנחנו בודקים את השטח ולפי זה אנחנו "מבינים את העניין" עד כמה לקחת את הנושא ברצינות או לא ברצינות... בקיצור: אתה מבין מצוין על מה אני מדבר... אז זהו זה!!! שבתחום של שמירת העיניים אין מה לבדוק את רמת היראת שמים של חבר שלך ולהקיש אליך... כי גם אם חבר שלך ירא שמים מרבים... יתכן שבסיטואציות מסוימות בנוגע לשמירת העיניים אתה תראה אותו פחות נרתע ופחות רגיש... בו בזמן שאצלך זה... זה אאאש!!!! זה איום ונורא... זה כאש בנעורת... אז קח בחשבון: שככל הנראה יש לו רגישות מסוג אחר!!! יש לו רגישות בדברים ש-לך אין רגישות... ולך במקביל יש רגישות בדברים ש-לו אין רגישות!!!! ואכמ"ל.

נעבור כעת לטיפ החמישי:

לפעמים כשאתה שומר על העיניים ברחוב... אתה מרגיש: אני בן אדם לא מן הישוב!!! איזה מוזר זה... אני הולך עם הראש בתוך האדמה... איך אנשים מסתכלים עליי? ולפעמים יש פחד גם מהחברים... מה הם יגידו?? מה... אני עכשיו אתחיל לפתוח להם ספרים ולהוכיח להם שצריך וחובה לשמור על העיניים... הוי... הוי כמה שאתה תמים... תבין: אם אתה באמת שומר על העיניים... אתה תמים ובצדק!!! אתה לא לגמרי יודע למה אתה שומר על העיניים... כי סו"ס אתה שומר... וממילא אתה לא רואה... אז אתה גם באמת לא יודע... ממילא: לך לא נותר אלא לצטט בשם התורה שצריך לשמור על העיניים... אבל כל אותם אלו שלא שומרים על העיניים??? הם לא צריכים שתראה להם את ההלכה שצריך לשמור על העיניים... הם יודעים ב ד י ו ק למה צריך לשמור!!!! אוהו... אותו אחד שמסתובב ברחוב... והוא רואה ונחשף לטינופת של הרחוב... מי כמוהו יודע למה צריך לשמור על העיניים... הוא האחרון שצריך את ההסברים שלך... זה מזכיר לי סיפור: חילוני אחד פעם ישב איתי ואמר לי... אתם החרדים... הדרת נשים... איזה מין חיים יש לכם... במקום להתפלסף איתו עניתי לו בבטחון עצמי: אתה??? אתה מעיז לדבר על החרדים??? בינינו... איך החיים שלך נראים??? באיזה זבל אתה חיי??? וכי לך יש כן חיים... זה חיים??? זה חיים??? אז מה אתה מדבר על החרדים... תראה... תראה איך שאתה נראה... הוא היה בההההלם!!! הוא הסתכל עלי במבט רציני וחודר בתוך העיניים ואז הוא אמר לי בכנות: אתה צודק... עכשיו בשקט... בינינו... ביני לבינך תאמין לי: אני לא ממש הבנתי מה אמרתי לו... אני רק שיחקתי אותה כאילו אני יודע הכל מבפנים... ואני יודע מה קורה אצלו בתוך הבית... אבל באמת??? כשאמרתי לו שהוא חי בזבל... אני לא כ"כ ידעתי על איזה זבל אני מדבר... אני??? אני לא הבנתי על מה אני מדבר!!! אבל הוא ? ! ? ! ? אוהו... הוא הבין אותי

טוב!!!! יותר מידי טוב!!! הרבה יותר ממני בעצמי!!!! זה בדיוק כמו להבדיל... יתרו בשעתו: והיית לנו לעיניים... עמוד הענן היה מוליך את ישראל ופתאום הוא מסתובב שמאלה... עם ישראל צדיקים תמימים... לא שואלים שאלות... אם הקב"ה רוצה שנלך שמאלה אז שמאלה... רק חשש קטן היה להם... סו"ס יש פה איזה בעל תשובה טרי... קוראים לו יתרו... אנחנו חוששים איך הוא יקבל את הפרסה הזו... אנחנו מקוים שלא יהיו לו פתאום ספקות באמונה... ויתרו ? ? ? יתרו צועק לעם ישראל: אתם חושבים שאתם צדיקים שהולכים שמאלה כי ככה הקב"ה אמר??? הוי... אתם לא מבינים... אתם לא יודעים מה כעת נחסך ממכם!! אין לכם מושג איזה מוקשים ואיזה שודדי לילה מחכים לכל העוברים דרכים שהמשיכו פה ישר ונשארו שם לנצח... את זה אני יודע!!!! מה שאצלכם זה צדקות... אצלי זה פשוט ידע עתיר ניסיון... אותו דבר כאן: אנחנו הבני תורה... אם אנחנו שומרים על עצמנו... אז אנחנו מרגישים צדיקים... כי אנחנו לא לגמרי יודעים למה אנחנו שומרים על העיניים... כי סו"ס אנחנו שומרים אז אנחנו באמת לא יודעים מה שיש שאין לנו... נו... מי הוא זה שיודע טוב מאוד למה אנחנו שומרים על העיניים??? החילוני!!! החילוני מבין הרבה הרבה יותר טוב ממך למה אתה שומר על העיניים... כי הוא הרי לא שומר על העיניים... הוא הרי כן נמצא בתוך הבוץ... אז הוא!!!! הוא יודע טוב מאוד איזה רפש וטיט אתה חוסך מעצמך שאתה לא מסתכל על מה שהוא מסתכל... אז תנוח דעתך: האחרון שאתה צריך להתבייש ממנו... זה חילוני... הוא הראשון שמבין אותך... ואני מכין אותך מהניסיון: גם אם יבא אליך מישהו מאוד "תמים" והוא "לא מבין" למה אתה שומר על העיניים??? אל תתן לו לעשות עליך פוזות... תענה לו בדיוק כמו שאני עניתי לאותו חילוני... תענה לו בבטחון עצמי: אדוני!!!! אל תשחק אותה ראש קטן... אתה יודע בדיוק למה אני שומר על העיניים!!! אני מבטיח לך שהוא באותו רגע ישתוק!! מבטיח!!!

הבסיסי של צלילות הדעת שלי... אזי אני מיוזמתי חוזר אחורה!!!! ונסוג בנחיתה חופשית עד... עד תינוק בן שנה... עד הכפית... כן... הכפית הידועה עם הרכבת של הלחם ועם אברהםסם (ביס) אל תלך לשםסם (עוד ביס)... כי יבא זאב ויאכל אותך..." לכפית הזו אני חוזר כשאני מתעייף!!! ממש ככה!!!! רק שתבין: מי שיבא ויגיד לי: אין לי בחירה!!!! הוא כווייפר גמור... אתה בעל בחירה... ואתה יכול לבחור בטוב... אבל מי שיגיד לי שכבר שלושה לילות אני לא ישן ולכן אני לא שולט על עצמי... אני מרגיש שאין לי כבר בחירה... זה כבר לא כפירה! זה פשוט נכון במאה אחוז!!

כי כמו שכל אחד מאיתנו מבין שאפשר להשתכר ולאבד בידיים את הבחירה, על כל המשתמע מכך... כך מי שלא ישן בלילה או לא אוכל או כל דבר ששייך לאיזון וההרמוניה של חיבור הנפש בגוף הוא בהחלט יכול להגיע למצב של איבוד הבחירה!!!! ובמצב הזה הוא פשוט לא שולט על יצריו... ו... זה יסוד שחובה לפרסם אותו!!!!!! ואני ואתה וכולנו יכולים להיות עדים... מעצמנו ומסביבתנו... בכל מיני התפרצויות שלא התאימו לנו בכלל... וברגע של חשבון נפש המסקנה היא שזה הגיע מקריסת עייפות... על הנפילות האלו משלמים מחיר כמעט מלא!!!! ולא על החטא אלא על הפשיעה של איבוד הבחירה!! בקיצור: בפורים יש אזהרה שאסור להשתכר למי שחושש שהוא יאבד את הראש!! אותו דבר בבין הזמנים ובסוף הזמן... יש את אותה אזהרה שאסור להשתכר בשכרון העייפות והבלבול למי שיודע בוודאות שהוא יאבד את בחירתו... והרי כולנו מאבדים את בחירתנו בעייפות!! ללא יוצא מן הכלל... זו אזהרה כללית... שיכולה למנוע הרבה התמודדויות מיותרות בעבודת ה'... והרבה מאוד משברים והתרסקויות שלא בהכרח קרו כתוצאה מנפילה רוחנית אמיתית אלא מהצטברות מוגזמת של חוסר שינה בסוף הזמן ובבין הזמנים.

ונעבור לטיפ הששי והאחרון:

זה טיפ כללי שקשור לכל עבודת ה'... (כבר הוזכר כמה פעמים בגיליון זה...) לפני עשרים שנה... כשהייתי לפני גיל בר מצווה... אם הייתי רוצה ללמוד דף גמ'... זה היה אורך לי לפחות עשר שעות לימוד בממוצע... עברו עשר שנים... וגדלתי... כבר לא הייתי צריך עשר שעות בשביל להבין דף גמ'... מספיק לי ארבע שעות... ואילו היום... עוד יותר התבגרתי וכיום תוך פחות משעה אני יכול ללמוד דף גמ' בהבנה. בקיצור: לפני עשרים שנה ארך לי עשר שעות!!! ואילו כיום זה אורך לי פחות משעה!!

אבל!!!! יש לי הסתייגות אחת ויחידה: כל ההתקדמות שלי זה רק בייחס לשעות הבוקר!!!! אחרי שינה של שש שעות לפחות! זאת אומרת: אם לפני עשרים שנה, כשהייתי מגיע בבוקר עירני... אז תוך עשר שעות (לסירוגין) הייתי מצליח ללמוד דף גמרא... אז היום בבוקר אני מצליח ללמוד את זה תוך פחות משעה... אבל!!!! גם היום!!!! אם אני אהיה ער רצוף... משעה שבע בבוקר ועד 11.00 בלילה... ואז אתה תושיב אותי מול דף גמ'... יארוך לי המון זמן להבין אותו... בודאי לא תוך פחות משעה... ואז תלוי... אם אני רק קצת עייף... אז במקום שעה... זה יארוך לי 3 שעות... ואם יצטרפו לעייפות עוד 3 לילות של חוסר שינה... אז בכלל... בשביל ללמוד את אותו דף גמרא אני אצטרך לפחות עשר שעות!!!! זאת אומרת: במילים אחרות מה כתוב פה??? שברגע שאני עייף מאוד... אני פשוט נסוג אחורה בעשרים שנה!!!! הרמה שלי יורדת לעשרים שנה אחורה... אני חוזר לרמה של- לפני גיל בר מצווה... ו... ואם אני עוד יותר יהיה עייף... אני כבר מתחיל להתנהג כמו תינוק בן שש... להתנהגות הזו קוראים בלשון הישיבשקייט: מצב כפית!!!!

זאת אומרת: בעשרים שנה האחרונות עשיתי משהו... התקדמתי... התבגרתי... התרוממתי... אבל ברגע שאני לא ישן... ולא דואג למזון